Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1807 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 19 februarie 1955

CÎT MAI APROAPE DE NĂZUINŢELE TINERETULUI

PARTICIPI la o adunare generală U.T.M. Totul parcă se desfăşoară corect. Tinerii s-au adunat la timp, prezidiul a fost ales în mod organizat, ordinea de zi a fost aprobată în unanimitate, referatul se citeşte după regulament. Au început dezbaterile care decurg şi ele lin... Nici o exclamaţie, nici o replică; „parcă nu s-ar fi întrunit nişte tineri", îţi zici supărat.

Şi multă vreme nu-ţi poţi explica această stare. Simţi indiferenţa, răceala care există în sală. Şi-ţi aduci aminte de alte adunări generale U.T.M. la care zeci de inimi tinere se înmănunchează într-una singură, însufleţite de o singură năzuinţă. Adunări frămîntate, poate prea gălăgioase, însă fără oameni indiferenţi şi plictisiţi.

Te uiţi la feţele tinerilor care umplu sala, încercînd să-ţi închipui la ce se gîndesc ei, la ceea ce îi preocupă. Atenţia îţi este atrasă de un grup de tineri. Cuvintele unuia dintre tineri spuse în şoaptă, sînt întîmpinate de ceilalţi cu zîmbete şi înclinări aprobative din cap.

Cauţi să afli cine este acest tînăr. Te surprind afirmaţiile secretarului comitetului organizaţiei de bază U.T.M. care-ţi spune că e un tînăr fruntaş în producţie, dar care „pe linie de U.T.M. nu face nimic"...

— Aţi stat de vorbă cu el? întrebi pe secretar.

— L-am chemat la comitet, dar n-a venit.

Curiozitatea te îndeamnă să stai de vorbă cu acest tînăr.

— N-ai luat cuvîntul la adunare?

— Despre ce să vorbesc? îţi răspunde tînărul. Despre pagubele care le aduc vorbele goale? Despre activitatea culturală? Despre difuzarea presei? Despre timpul liber?... Despre toate acestea noi am vorbit destul de mult. Ni s-a promis că se vor lua măsuri. Dar parcă secretarul are vreme să se ocupe de astfel de „fleacuri"! El are un plan de „măsuri generale"...

Şi deodată problema ţi se lămureşte. Iată care sînt cauzele dezinteresului faţă de viaţa de organizaţie: şablonul adunărilor generale, indiferenţa cu care privesc unele comitete de U.T.M. frămîntările tinerilor, pasiunea unor activişti pentru hîrţoage, şedinţe, consfătuiri în dauna unei munci vii cu oamenii.

Partidul ne învaţă că în centrul atenţiei noastre trebuie să fie oamenii vii, grija permanentă pentru rezolvarea problemelor ce frămîntă tineretul, pentru organizarea cît mai plăcută a timpului lor liber.

După apariţia Hotărîrii Biroului Politic al Comitetului Central al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M., viaţa multor organizaţii U.T.M. a devenit mai interesantă, mai bogată în conţinut.

A crescut interesul multor organe şi organizaţii ale U.T.M. pentru organizarea acelor acţiuni care reflectă dorinţa fierbinte a tineretului către o muncă plină de entuziasm, către sport, distracţii etc. Faptul că biroul organizaţiei de clasă a anului IV B. de la secţia pedagogică a Şcolii medii de 10 ani nr. 2 din Iaşi, pregăteşte din timp adunările şi se străduieşte ca temele puse pe ordinea de zi să fie mai interesante, are influenţă asupra întregii munci. Organizarea de adunări generale cu referate despre „Patria ne dă totul, tu ce dai patriei?" sau „In apărarea tinereţii noastre", „Dragoste şi prietenie" au contribuit la ridicarea nivelului la învăţătură, la întărirea disciplinei în clasă, la crearea unei atitudini plină de respect faţă de cadrele didactice. Şi asemenea exemple de organizaţii care se preocupă de rezolvarea problemelor care frămîntă tineretul, de pregătirea şi organizarea cît mai interesantă a adunărilor generale, a timpului liber al tinerilor, sînt nenumărate.

Totuşi în viaţa multor organizaţii de bază nu s-au petrecut încă schimbări esenţiale. Unii activişti şi comitete ale organizaţiilor de bază se ocupă numai de cotizaţii, de evidenţă etc. Nu există însă o adevărată preocupare pentru munca şi viaţa tineretului, pentru odihna lui. In ce condiţii trăieşte un utemist în cămin, cum cîştigă el şi cum îşi împarte cîştigul de la o chenzină la alta, cum îşi petrece el timpul liber, ce greutăţi are în muncă, oare toate acestea nu sînt probleme care trebuie să intereseze deopotrivă pe membrii comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. cît şi pe instructorii orăşeneşti sau raionali? Nu sînt acestea probleme care trebuiesc discutate, care cer să fie rezolvate?

Unii maiştri au atitudini nejuste faţă de tineri, nu-i ajută să-şi ridice nivelul calificării, manifestă neîncredere în forţele tinerilor. Activitatea cultural-sportivă în unele organizaţii este ca şi inexistentă. Activistul şi secretarul organizaţiei de bază, membrii comitetului nu au dreptul să privească cu indiferenţă aceste cazuri. Ei sînt datori să apere cu curaj şi hotărîre drepturile legitime ale tinerilor, să ia măsuri pentru organizarea unei vieţi cît mai interesante. Numai preocupîndu-ne de ridicarea la un nivel cît mai înalt a conţinutului muncii noastre, vom reuşi să creştem oameni în spirit comunist, vom atrage noi mase de tineri în rîndurile organizaţiei noastre, îi vom putea mobiliza mai mult pentru a fi în primele rînduri în producţie, la învăţătură.

Uniunea Tineretului Muncitor este puternică prin activitatea şi iniţiativa membrilor ei. Din iniţiativa şi cu participarea tineretului, în nenumărate organizaţii de bază se organizează interesante competiţii sportive, seri literare, adunări generale, a căror teme stîrnesc entuziasmul tinerilor. Numai comitetele acelor organizaţii de bază care se sprijină pe masa largă a utemiştilor, care atrag pe toţi membrii la viaţa obştească îşi vor putea îndeplini cu succes îndatoririle.

Pentru înfăptuirea tuturor sarcinilor, comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. trebuie să fie puternic şi îndeaproape sprijinite de activişti şi în special de instructorii comitetelor orăşeneşti şi raionale. Pentru aceasta, activiştii sînt datori să-şi petreacă cea mai mare parte din timp în organizaţiile de bază, în mijlocul tineretului. Fireşte, simpla deplasare pe teren, nu înseamnă totul. Succesul activităţii U.T.M. constă în contactul permanent cu tineretul. De aceea instructorul trebuie să aprofundeze mai mult activitatea organizaţiilor de bază, să se apropie mai mult de tineret, să le cunoască frămîntările, dorinţele şi să ajute comitetele organizaţiilor de bază în rezolvarea pînă la capăt a problemelor de muncă şi de viaţă.

Organele U.T.M. trebuie să acorde o deosebită atenţie generalizării şi popularizării experienţei pozitive a muncii organizaţiilor de bază. Fiecare activist trebuie să considere ca o datorie a sa, să analizeze, să sintetizeze tot ceea ce a întîlnit el nou, interesant şi util în organizaţia de bază, să tragă învăţăminte de felul cum a ajutat el în rezolvarea acestor probleme, iar experienţa bună să fie împărtăşită şi celorlalţi tovarăşi de muncă. Alegerile organelor conducătoare U.T.M. trebuie să constituie un prilej de cunoaştere şi rezolvare a nevoilor tineretului, de strîngerea legăturilor comitetelor regionale, raionale, orăşeneşti şi a organizaţiilor de bază cu masa largă a utemiştilor şi tineretului.

Numai în măsura în care vom desfăşura o muncă vie, în mijlocul tineretului, vom cunoaşte frămîntările lor, vom ajuta concret la rezolvarea lor, vom descoperi cauzele lipsurilor şi prin exemplul personal vom arăta cum trebuie să se muncească, numai astfel interesul tinerilor pentru organizaţie va creşte, numai atunci va dispare din atitudinea unor tineri răceala şi indiferenţa faţă de viaţa de organizaţie.

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAŢIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÎNE

DECRET

pentru convocarea Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne.

In temeiul art. 37, lit. a din Constituţia Republicii Populare Romîne,

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne,

d e c r e t e a z ă :

1. — Se convoacă în sesiune Marea Adunare Naţională a Republicii Populare Romîne pe ziua de 22 februarie 1955, orele 10 dimineaţa, la sediul Marii Adunări Naţionale.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale
P. GROZA

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale
A. BUNACIU

Bucureşti, 18 februarie 1955

În cinstea Zilei Ceferiştilor

* *

Avîntul mişcării cincisutiste

SIBIU (de la corespondentul nostru). — Aproape toţi mecanicii de la depoul de locomotive C.F.R. Sibiu sînt încadraţi în mişcarea cincisutistă. Aceasta îi ajută să parcurgă într-un timp scurt distanţele planificate şi să realizeze totodată însemnate economii.

Mecanicul utemist Ursu Constantin şi fochistul utemist Mustaţă Ion de pe locomotiva cu nr. 327.070 sînt bine cunoscuţi în depou pentru realizările lor în muncă. Aplicînd metodele sovietice Clavdia Baranovscaia, Lunin, Papavin şi Voroşin, aceşti doi tineri au reuşit să elimine complet defectele locomotivei în timpul parcursului cît şi reparaţiile între spălări. Şi ceilalţi mecanici cincisutişti printre care utemistul Teaşu Andrei s-au situat în această perioadă în fruntea luptei pentru îndeplinirea angajamentelor luate de colectivul depoului. Astfel în primele 15 zile ale lunii februarie, mecanicii şi fochiştii din depoul Sibiu au realizat o economie de 255 tone combustibil convenţional.

Şi în atelierele de reparaţii ale depoului, tinerii lăcătuşi, montori şi strungari au obţinut realizări deosebite în cadrul schimburilor de onoare care au avut loc în zilele de 10—11—12 februarie. Echipa condusă de comunistul Vlad Mircea, de pildă, a dat aproape două norme. Utemistul Ion Bindescu, fruntaş în întrecerea socialistă, s-a dovedit a fi şi de data aceasta cel mai bun din echipă, iar utemistul montator Ion Arsenie şi-a depăşit norma cu 100 la sută. S-a mai evidenţiat echipa care lucrează la repararea cu ridicare de pe osii, condusă de comunistul Nicolae Crăciun, precum şi echipa tovarăşului Francisc Szabo care şi-a realizat norma cu 187 la sută.

Brigada de tineret îşi face datoria

Noi facem parte dintr-o brigadă de tineret. Sîntem mîndri de aceasta, pentru că socotim brigăzile de tineret de la C.F.R. drept o formă înaintată de participare în întrecere a tinerilor noştri muncitori.

Eu şi cei 6 tineri din brigadă lucrăm în mod obişnuit „ciocuri" pentru aparatele de tracţiune ale vagoanelor şi carcase pentru cutiile de ungere. Închipuiţi-vă, numai că un vagon ar fi gata reparat, dar că îi lipsesc cîrligele de tracţiune sau carcasele de la cutiile de grăsime, pe care noi am fi întîrziat să le confecţionăm. Lanţul de operaţiuni nu poate fi încheiat, fiindcă îi lipseşte o singură verigă, tocmai aceea pe care trebuia să o punem noi. De bună seamă vagonul n-ar putea ieşi aşa pe porţile atelierelor şi ar aştepta pînă cînd ar fi reparat în întregime.

Dar la noi, în brigada de tineret, nu s-au întîmplat asemenea lucruri, nici chiar atunci cînd aprovizionarea cu materiale s-a făcut cu întîrziere, fiindcă noi lucrăm totdeauna cu un avans şi avem pregătit peste plan un număr suficient de piese, pe care îl împrospătăm necontenit. Pentru aceasta, atît eu cît şi utemiştii Dumitru Ghidion, Mihai Grigoraş, Vasile Fălticeanu şi ceilalţi membri ai brigăzii, ne străduim să avem la timp materialele trebuitoare ca să putem lucra întotdeauna ritmic, uniform. Pe lîngă aceasta, ne-am organizat în aşa fel munca, încît fiecare ştie ce are de făcut. Iar cînd unul din locurile de muncă este mai aglomerat, atunci întreaga brigadă ajută tovarăşilor de acolo să nu rămînă în urmă.

Cînd s-au încheiat situaţiile activităţii atelierelor noastre pe anul trecut, am aflat, între altele, că imobilizarea în reparaţie a vagoanelor de marfă şi călători a fost redusă cu o zi de fiecare vagon. De aici au fost cîştigate numeroase zile în care au putut să fie reparate peste plan zeci de vagoane.

Acest succes ne-a bucurat deopotrivă pe noi, membrii brigăzii de tineret, ca şi pe ceilalţi muncitori şi tehnicieni din atelier, pentru că în această realizare am văzut şi propriile noastre succese, contribuţia noastră la repararea înainte de timp a fiecărui vagon care a ieşit pe porţile atelierelor.

In plus, ca specialişti ce sîntem în mijloace de transport, mai avem încă un motiv să ne bucurăm: brigada noastră şi-a dus la capăt şi angajamentul luat în cinstea Zilei ceferiştilor de a lucra 26 de săniuţe pentru copiii ţăranilor muncitori.

CONSTANTIN IOSUB
responsabilul brigăzii I de tineret secţia II-a vagoane marfă Atelierele C.F.R.-Paşcani

Pentru muncitorii ceferişti

Spre deosebire de regimurile trecute, regimul de democraţie populară asigură personalului ceferist condiţii tot mai bune de culturalizare. Iată cîteva cifre care ilustrează acest lucru:

• In prezent muncitorii ceferişti din patria noastră au la dispoziţie 39 de cluburi. Peste 11.000 de tineri ceferişti sînt antrenaţi în echipe artistice. Există de asemenea 120 de brigăzi artistice de agitaţie, 80 de coruri, o caravană cinematografică, 36 orchestre, 14 fanfare, 60 echipe de dansuri, 14 cinematografe fixe, peste 250 biblioteci mari şi 900 biblioteci mobile.

• In domeniul social s-au făcut de asemenea numeroase îmbunătăţiri. De unde pînă la 23 August 1944 existau numai 5 spitale C.F.R., astăzi numărul acestora a crescut la 11. S-au înfiinţat de asemenea 22 creşe şi cămine de zi pentru copiii personalului C.F.R., 33 de staţionare, 3 servicii medicale sanitare, un laborator de preparate, 5 sanatorii de noapte, un tren sanitar înzestrat cu tot aparatajul necesar tabere de vară pentru copii, unde anul trecut au plecat peste 36.000 de fii ai muncitorilor ceferişti.

PENTRU TRIUMFUL PĂCII

In fruntea unui grup de tineri, utemista Buda Maria s-a îndreptat spre colţul unde se semnează Apelul Păcii. Semnînd Apelul Păcii ea s-a angajat să-şi întărească semnătura depăşindu-şi zilnic planul de producţie cu 10 la sută.

In fotografie: utemista Buda Maria de la fabrica de tricotaje „Ion Fonaghi" din Timişoara, punîndu-şi semnătura pe Apel.

Foto: EUG. CSIKOŞ

Sectorul 6 al tineretului

Intrînd în oricare din sectoarele Fabricii de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" ai impresia că melodia auzită afară din difuzorul din curte continuă şi aci. Zumzetul maşinilor de cusut, asemeni zumzetului dintr-un stup de albine — nu conteneşte decît noaptea tîrziu. Şi asta numai în unele sectoare. În altele, activitatea nu cunoaşte nici un fel de întrerupere. În oricare secţie ţi-ai îndrepta privirea vezi acelaşi aspect al muncii pline de avînt. Să păşim aşadar împreună în ori care sector al acestei minunate construcţii. Sîntem la etajul II din aripa A. a fabricii. Pe uşă stă scris cu litere mari de tipar: Sectorul 6 al tineretului.

În sala mare şi spaţioasă razele — ce-i drept încă plăpînde — ale soarelui de februarie se revarsă din belşug. Privirea îţi este încurcată chiar de la bun început. Nu ştii la un moment dat în ce direcţie să ţi-o îndrepţi. Către panoul cu fruntaşii sectorului din care chipul utemistei Radu Gherghina care de mai bine de 2 ani este fruntaşă în întrecere te întîmpină prietenos, către mesele de croit, către acei care zi de zi dau peste plan zeci şi sute de confecţii sau către îmbrăcămintea de pe umeraşe, gata confecţionată. De la primii paşi făcuţi în această secţie ai impresia că în faţa ochilor se aşterne un covor de flori în care este cuprinsă întreaga gamă de culori. Nu fac excepţie de la această regulă nici rochiţele micilor consumatori precum excepţie nu fac nici jachetele de damă de cele mai diferite croieli. Se pare că o mînă nevăzută coordonează întreaga activitate. Dar nu! Aci totul este aranjat cu pricepere şi migală de miinile harnice ale celor peste 200 de tinere ce lucrează aci. Cine sînt ele? O socoteală exactă nu se poate face. Important este că toate sînt tinere. Şi dacă sînt tinere este şi natural să acorde atenţia cuvenită calităţii produselor. În acea zi — în care paşii m-au purtat prin această secţie — Lungu Florica era cam supărată. Maşina de cusut nu o asculta aşa cum doreşte ea întotdeauna. Doar s-a angajat să dea în fiecare zi peste plan 40-50 de fuste. Şi la ea, cuvîntul este ceva. Nu mai puţin adevărat este că angajamentul ei din fiecare zi este dus la îndeplinire.

Mache Alexandru este şeful unei benzi din acest sector şi responsabilul unei brigăzi utemiste. Muncitorii din acest sector spun cu mîndrie că brigada utemistului Mache pe luna trecută a dat cu 451 jachete de damă mai mult decît prevedeau sarcinile de plan.

De curînd în viaţa sectorului 6 al tineretului s-a produs un eveniment cu totul deosebit. Toate tinerele de aci au semnat Apelul Păcii de la Viena. Alături de iscălitura lui Elena Popescu — de mai multe luni fruntaşă în producţie — s-au aşternut şi cea a lui Drăghici Antoaneta, Mocanu Florica, Rotaru Şerbana precum şi ale altor tinere. De atunci au trecut numai cîteva zile. Brigada utemistului Mache a şi dat peste plan 30 de jachete cu toate greutăţile pe care le-a întîmpinat atunci cînd le-a fost schimbat sortimentul. Şi şirul succeselor în producţie în acest sector — acum, după semnarea Apelului — continuă. Întrecerea parcă se desfăşoară cu şi mai mare intensitate. Semnăturile depuse pe Apel, tinerii din sectorul 6 le întăresc cu noi succese în producţie.

Părăsind sala mare şi spaţioasă îţi este greu să redai în cuvinte clocotul muncii de aci, să vorbeşti despre modelele noi produse aci, să redai setea de viaţă şi de muncă a tinerilor din acest sector. În spatele cifrelor, privind îndeplinirea sarcinilor de plan, se văd tinerele croitorese, se vede viitorul spre care merge tineretul din patria noastră. El nu vrea ca munca paşnică a poporului să fie tulburată de războiul atomic.

I. NEACŞU

Impotriva războiului atomic

Acad. E. Bădărău

În prezent cînd isteria atomică din lagărul capitalist este în creştere, popoarele lumii trebuie să devină cu mult mai vigilente.

Toate popoarele lumii doresc pacea, urăsc războiul atomic care ar aduce poate prin utilizarea mijloacelor distrugătoare de astăzi sfîrşitul civilizaţiei noastre. Popoarele lumii luptă cu abnegaţie contra pregătirilor războinice ale imperialiştilor americani şi ale acoliţilor lor.

Dar această luptă trebuie în momentul de faţă înzecită. Din declaraţiile şi articolele unor oameni de ştiinţă din occident se poate constata că dincolo de frontiera democraţiei şi socialismului începe o lămurire tot mai pronunţată în privinţa ororilor eventualului război atomic. Specialiştii pe de o parte văd bine cît de false sînt raţionamentele „strategice" şi „tactice" ale imperialiştilor care caută să convingă popoarele că viitorul război nu ar prezenta pericole atomice pentru aceste popoare; iar pe de altă parte ei văd că tocmai provocatorii imperialişti vor fi aceia care vor aduce popoarelor cele mai mari nenorociri.

Imperialiştii hrăpăreţi şi nesăţioşi caută să declanşeze războiul atomic, neţinînd seama că pricinuiesc astfel un dezastru imens întregii omeniri.

Numai prin deosebită vigilenţă din partea tuturor popoarelor se poate salva pacea atît de necesară luptei pentru progres şi bunăstare.

Prima datorie a oamenilor de ştiinţă în aceste momente de cumpănă ale omenirii este de a fi în primele rînduri ale luptătorilor pentru pace, pentru viitorul luminos al popoarelor, semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena, pentru interzicerea războiului atomic.

Textilistele din Arad semnează Apelul

ARAD (de la corespondentul nostru). Zilele trecute în sala culturală a uzinelor textile „30 Decembrie"-Arad s-au adunat peste 2.000 de muncitori, tehnicieni şi ingineri pentru a semna Apelul Consiliului Mondial al Păcii de la Viena.

După ce tovarăşul Rotter Ladislau preşedintele comitetului de luptă pentru pace al uzinei, a dat citire Apelului, numeroşi muncitori au luat cuvîntul.

Farcaş Eugenia este o muncitoare filatoare. În cuvinte înflăcărate ea şi-a exprimat ura şi dispreţul faţă de cei care pregătesc războiul atomic. În războiul trecut, a spus ea, am suferit destul. Mi-au murit bărbatul şi 3 fraţi. Mi-a rămas atunci doar o fetiţă de 5 ani. Ea este singura mea fericire. Anul acesta ea termină Şcoala medie tehnică mecanică. Doreşte să devină ingineră şi va deveni. Nu vor reuşi imperialiştii să întunece visurile copiilor noştri. Pentru fericirea lor semnăm noi azi Apelul. În încheiere ea s-a angajat să întărească semnătura pusă pe Apelul Păcii dînd numai fire de bună calitate.

A luat apoi cuvîntul ţesătoarea utemistă Cojocaru Elisabeta. Noi tinerii — a spus ea — romîni şi maghiari, germani şi sîrbi, alături de tineretul cinstit din lumea întreagă nu vom lăsa ca acei ce pregătesc războiul atomic să ne distrugă tinereţea. Eu am pierdut în război pe tata. Aveam pe atunci numai 6 ani. Am învăţat şcoala profesională şi am ajuns ţesătoare fruntaşă. În acest timp eu am înţeles ce fericit este omul care lucrează în pace. Noi vom întări semnăturile puse pe Apelul Păcii dînd zilnic mai multe ţesături şi mai bune.

S-a trecut apoi la semnarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii de la Viena împotriva planurilor imperialiste de dezlănţuire a unui război atomic. Printre primii care au semnat Apelul sînt Ardeleanu Constantin, directorul uzinelor „30 Decembrie", Bocancea Domnica ţesătoare, Ion Tigan lăcătuş fruntaş, Neagu Iuliana ingineră, Farcaş Eugenia filatoare şi alţii.

In îndepărtatul Tîrg Lăpuş

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — Zilele acestea în sala cinematografului din comuna Tg. Lăpuş a avut loc mitingul de deschidere a listelor pentru depunerea semnăturilor pe Apelul Păcii de la Viena. La miting tovarăşa Banu Maria membră în comitetul permanent de luptă pentru pace din această comună, a arătat că sutele de milioane de semnături puse pe Apelul Păcii de la Stockholm au oprit pe ucigaşii imperialişti de a folosi arma atomică în Coreea.

În continuare au luat cuvîntul numeroşi locuitori.

— Este bine să ştie imperialiştii că pretutindeni viaţa triumfă. În numele acestei vieţi, şi eu ca medic pun semnătura pe Apel — a spus Vasile Toma.

— Eu m-am aflat azi pe aci la Lăpuş — şi-a început cuvîntul utemistul Bodea Alexandru, colectivist din comuna Vima Mică. Imi amintesc de anii de groază ai războiului. 20 de flăcăi ca brazii au plecat pe front. Printre ei se găsea şi Dumitru Cindea, Oroş Dumitru şi alţii. Bob Grigore de la Plopiş şi-a pierdut un picior. Fiind schilod nu mai poate munci. Cei 3 băieţi ai săi sînt cu toţii utemişti. Imi sînt prieteni şi merg des pe la ei pe acasă. Cîte nu povesteşte baci Grigore Bob despre grozăviile războiului? Eu semnez Apelul Păcii fiindcă nu vreau să piară din nou oameni. Dar dacă imperialiştii nu vor ţine seama de glasul nostru, vom şti să luptăm aşa cum trebuie.

După aceasta, în sala arhiplină, cetăţenii au început semnarea Apelului. Într-o singură oră s-au strîns cîteva sute de semnături.

Consfătuirea studenţilor romîni la Moscova

După prima sesiune de examene din acest an reprezentanţii colectivelor de studenţi şi aspiranţi romîni care învaţă la şcolile superioare din diferite oraşe ale Uniunii Sovietice, s-au adunat la Moscova pentru a discuta rezultatele obţinute în primul semestru şi pentru a face un schimb de experienţă în vederea unei munci şi mai rodnice în cea de a doua jumătate a anului de studiu.

Consfătuirea a fost organizată de Comitetul unional al studenţilor romîni, şi s-a ţinut între 2—5 februarie la Ambasada Republicii Populare Romîne din Moscova.

Studentul Deatcu Eugen a prezentat un raport despre succesele obţinute în învăţătură şi în munca profesională şi ştiinţifică desfăşurată de studenţii romîni din Leningrad.

Raportul colectivului din Moscova, prezentat de studenta Boca Cristina, s-a ocupat de încadrarea studenţilor şi aspiranţilor romîni în grupele de studiu sovietice şi în munca institutelor.

Delegatul studenţilor romîni, din Harkov, Marin Nicolae a vorbit despre munca de educaţie politică desfăşurată în rîndurile studenţilor noştri şi despre popularizarea de către studenţi a ţării noastre în Uniunea Sovietică.

La discuţiile care au urmat au luat parte aproape 40 de studenţi şi aspiranţi. Cuvîntul de închidere a fost rostit de ambasadorul R.P.R. la Moscova, tov. Ion Rab, care a dat studenţilor îndrumări preţioase.

La închiderea consfătuirii participanţii au adoptat cu entuziasm textul următoarei telegrame:

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn şi Guvernului Republicii Populare Romîne

Făcînd bilanţul rezultatelor obţinute în munca noastră în primul semestru al anului universitar 1954—1955, colectivul de studenţi şi aspiranţi romîni ce studiază în Uniunea Sovietică îşi îndreaptă gîndul, recunoştinţa şi dragostea sa fierbinte către patria scumpă, către C.C. al P.M.R. şi către Guvernul Republicii Populare Romîne.

Cu fiecare an nou de studii în Uniunea Sovietică creşte nemărginit în inimile noastre sentimentul de dragoste şi recunoştinţă faţă de marea ţară a socialismului, faţă de Guvernul Sovietic, care au dat posibilitate unui mare număr de studenţi din ţara noastră să înveţe în minunatele institute sovietice şi să trăiască în mijlocul marelui popor sovietic.

Eforturile ce se fac în ţară pentru ridicarea neconteniţă a nivelului de trai material şi cultural al poporului, şi succesele obţinute sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn pentru înflorirea patriei noastre dragi, ne umplu inimile de bucurie, ne însufleţesc tot mai mult în munca noastră de zi cu zi.

Analizînd munca desfăşurată, pînă acum, raportăm partidului şi guvernului nostru rezultatele obţinute:

În cursul acestui semestru 97,22 la sută din examene au fost susţinute cu notele 4 şi 5, ceea ce reprezintă un progres simţitor faţă de rezultatele obţinute în aceeaşi perioadă a anului trecut.

Numărul studenţilor cu calificative excepţionale a crescut de la 37,79 la sută cît fusese anul trecut, la 45,84 la sută.

Media semestrială de 4,63 a colectivului reprezintă cel mai bun rezultat obţinut în cei 8 ani de cînd studenţii noştri învaţă în Uniunea Sovietică.

Pe lîngă îndatorirea noastră principală, — urmărirea conştiincioasă a studiului, am avut prilejul ca prin presă, radio, manifestări artistice în institute, fabrici, întreprinderi şi colhozuri, să facem cunoscute realizările economice şi culturale ale poporului romîn.

In fruntea întregii activităţi stau cu cinste membrii şi candidaţii de partid, care obţin cele mai bune rezultate în învăţămînt şi dau pildă celorlalţi studenţi prin comportarea şi activitatea lor obştească.

Rezultatele pe care le-am obţinut la învăţătură se datoresc în mare măsură şi sprijinului tovărăşesc pe care-l primim, permanent, din partea colegilor noştri sovietici, a organizaţiilor de partid şi de comsomol şi a institutelor sovietice.

Călăuzindu-ne după indicaţiile partidului nostru, inspirîndu-ne din viaţa sovietică, în colectivul studenţilor romîni creşte spiritul de răspundere faţă de obligaţiile ce ne revin, se întăreşte spiritul critic faţă de lipsuri.

Rezultatele de pînă acum ne îndeamnă la noi eforturi. Sîntem hotărîţi să învingem lipsurile pe care le mai avem. În acest scop vom urmări cu consecvenţă ca nici un student sau aspirant romîn să nu rămînă în afara activităţii cercurilor ştiinţifice, vom lupta fără preget ca studenţii noştri să fie demni de marea cinste ce li s-a făcut de a învăţa în marea Ţară Sovietică.

Noi, studenţii şi aspiranţii aflaţi la studii în U.R.S.S. nu vom fi liniştiţi atîta timp cît în munca noastră vor persista lipsuri sau greşeli.

Folosim acest prilej pentru a ne lua din nou — faţă de poporul, partidul şi guvernul nostru — angajamentul că ne vom dubla eforturile pentru însuşirea cît mai adîncă a ştiinţei şi culturii celei mai înaintate din lume, şi a înaltei tehnici sovietice.

Ştim că numai astfel ne vom întoarce în ţară ca specialişti bine pregătiţi, numai astfel, vom reuşi să ne dăm contribuţia la opera de construire a socialismului în patria noastră.

Angajamentul nostru solemn să fie în acelaşi timp şi salutul nostru fierbinte pe care-l trimitem Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Guvernului şi poporului muncitor din patria noastră scumpă.

Din partea consfătuirii din Moscova din 2—5 februarie 1955, a studenţilor şi aspiranţilor romîni care studiază în Uniunea Sovietică.

Secretar al colectivului
EMILIAN DOBRESCU

LITERATURA-ARTĂ

In faţa marelui număr de scrisori primite de la tinerii începători pe tărîmul poeziei, redacţia a socotit nimerit să alcătuiască această pagină, menită să ridice unele probleme legate de încercările literare trimise de către cititori.

Ucenicii cîntăreţi ai păcii

Ori cît de depărtate ar fi de desăvîrşire poeziile pe care corespondenţii noştri le trimit redacţiei, în ele se regăsesc aproape întotdeauna cu promptitudine problemele şi evenimentele mari şi mici ale zilelor noastre, aşa cum mişcările geologice se înregistrează în vibraţia seismografelor. Încercările literare ale tinerilor muncitori, elevi, studenţi, ţărani muncitori descoperă în năzuinţele profunde ale milioanelor de oameni un mare şi autentic izvor de inspiraţie, prima (dar desigur nu şi *singura*) chezăşie a reuşitei poetice.

Aşa dar, nu este de fel întîmplător că un număr impresionant de lucrări abordează problema păcii şi a războiului. Este probabil că fiecare ucenic în ale scrisului, ca şi meşterii de altfel, ar găsi pentru sine cuvinte de hulă şi dispreţ dacă nu ar putea afla, în tainiţele sufletului său, resursele preţioase cu care să se afirme puternic pentru pace, împotriva unui nou război.

Rezultate dintr-o emoţie reală, sinceră şi plină de căldură, multe din aceste poezii reuşesc să o transmită cititorilor, în ciuda a numeroase slăbiciuni privind, de obicei, realizarea artistică. Corespondenţii noştri au trăit anii ultimului război; memoria a fixat pentru totdeauna grozăviile crimelor făptuite de fascişti şi amintirile dureroase ştiu să alimenteze ca nimeni altul ura împotriva imperialismului provocator de măceluri. Evocînd un tablou sau altul din uriaşele suferinţe pe care războiul l-a adus poporului nostru, poeziile primite — dintre care astăzi ne vom opri asupra cîtorva — îndeplinesc o operă de agitaţie vie, cu un clar sens patriotic cîştigîndu-şi, chiar prin aceasta, un merit de care trebuie să se ţină seamă.

Folosindu-se, mai mult sau mai puţin conştient de uneltele artistice ale lui Coşbuc, tovarăşul *Ion Lepădatu* schiţează în lucrarea sa „Margareta" un episod tragic din cursul războiului: este vorba de o fată ucisă „de focul unei brute" fasciste, căreia ea îi refuzase dragostea. Chipul victimei este zugrăvit în culori calde, atenţia autorului fiind îndreptată către punerea în lumină a purităţii fetei, aureolată de gingăşie şi frumuseţe. Amintirea Anei stăruie în ochii surorii sale mai mici care, astăzi, are toate motivele să urască de moarte războiul:

Pămîntul pare-a fi-ncălzit...
Pe chipul fetei limpezit
O umbră se coboară.
...Era de cîţiva anişori
Cînd tunul îi dădea fiori.
Şi avea şi-o surioară.
Icoana ei îi stă în gînd:
Ce ochi... ce glas.. ce zîmbet blînd
Ce păr de aur răvăşit.
Îi-era mai mare dragul!
În zori, cu glasul răguşit
Ursei coboară pragul;
Ca prieteni vechi o vorbă-şi spun
Şi-apoi din nou îşi văd de drum...
...Şi azi el mai păzeşte în prag.
O-aşteaptă ca să vie...

Cum vedem, Margareta, fetiţa de atunci, a reţinut unele momente din viaţa surorii ucise, lucruri mărunte e drept — de pildă prietenia pe care i-o arăta cîinelui casei — dar totuşi acestea sînt crîmpeie de viaţă şi durerea Margaretei nu rămîne străină cititorului. El participă efectiv la frămîntarea acesteia:

Acum în ochii ei de cat
Ţîşnesc scîntei! Învolburat
E gîndul care-o fură.
Aude tun şi puşti troznind
Şi bombardierele urnind
A lumii lucrătură,
Iar printre neguri îi apar
Soldaţi...

Poezia, care are meritul concentrării esenţei dramatice în puţine strofe, sfîrşeşte prin intervenţia directă a povestitorului, exprimînd dragostea de viaţă a celor muncitori:

Eu vreau: şi tu, şi el, şi ea
Ca să trăim! Chiar de-om avea
Vreo trei vieţi, pe ăst pămînt
N-om plînge „ce-o să facem"!...

Desigur, corespondentului nostru i se pot reproşa multe stîngăcii, vizibile şi în versurile citate mai sus, ritmul încorsetîndu-i uneori ideea şi sugrumînd-o în loc s-o pună în valoare, alteori adjectivele fiind aruncate la întîmplare (soldaţii au „chip avar") etc. Dar, mai presus de acestea, tovarăşul Ion Lepădatu ne transmite căldura sentimentelor pe care le-a turnat în poezie, versurile sale fac dovada unor posibilităţi pe care urmează abia să le cultive şi să le dezvolte.

Tot o tînără răpusă în război, însă de astă dată o luptătoare cu arma în mînă împotriva fascismului, este evocată şi în lucrarea „Fata de la Tisa". Dar deosebirile dintre mijloacele artistice folosite de tovarăşul *Ion Alex. Angheluş* faţă de cele din exemplul precedent sînt evidente. In locul unui fir epic, avem de a face în „Fata de la Tisa" cu expresia lirică a durerii.

Cîntul tău îi face
Lirei mele scut.
Cine poate tace
De te-a cunoscut?

„Faptul" propriu zis nu reţine atenţia autorului mai mult decît este necesar pentru a face cîntul său inteligibil: („*Cîntă -ntreaga Tisă / Cîntă valea toată / Cîntec despre-o fată / De fascişti ucisă*"). Întreaga sa forţă poetică autorul şi-o pune în descrierea puternic afectivă a fetei ale cărei însuşiri zugrăvite cu simplitate pe fondul sumbru al morţii — mişcă inima cititorului. Intervin, în această reuşită, gradarea atentă şi lipsită de ostentaţie a sentimentului, ritmul potrivit, tărăgănat, de jale şi, desigur, procedeul poeziei populare — folosirea elementelor naturii ca puncte vii de reper pentru înfăţişarea omului, ca oglinzi sensibile ale vieţii sale sufleteşti:

Dulcele tău grai
L-a-ngheţat pămîntul.
N-o mai bate vîntul
Părul tău bălai;
Braţul tău voinic
N-o mai ţine sapa,
N-o mai bate apa
Alb, piciorul mic;
N-o să te mai bată
Vîntul şi furtuna,
Vara, iarna grea
Îţi vor fi tot una;
Soarele prin văi
Luminînd cărarea
N-o lua depărtarea
După ochii tăi;
Luna în livezi
Limpede şi rece
Printre crengi va trece
Fără ca s-o vezi..

Izbîndind aici, corespondentul nostru ne nemulţumeşte însă prin tocirea lucrării sale spre sfîrşitul ei. În mod firesc aici poezia ar fi trebuit să crească, din durere ţîşnind hotărîrea plină de bărbăţie: nu vom mai îngădui ca vieţile tinere să fie secerate. Mobilizator şi puternic, îndemnul nu putea fi adresat decît nemijlocit prin glasul eroului liric. Personificarea pe care a preferat-o autorul era foarte indicată la început, cînd era necesar să se creeze o atmosferă elegiacă („*Cine te-a răpus / Plopii mă-ntrebară / Frunza plînge rară / Stelele de sus*"...) dar în final ar fi fost cu mult mai nimerit credem, să se audă vorbind oamenii, în locul vîntului:

Cîntă vîntul azi
Cîntă-ameninţare
Pentru cei ce iar
Vor război, pierzare.

Insuficienta combativitate este lacuna principală şi a altor încercări literare sosite la redacţie, de pildă a aceleia intitulată „Război" şi semnată de studentul ieşan *Vasile Filip*. Scrisă sobru, lucrarea redă un crîmpei din nenorocirile pe care războiul le abate asupra oamenilor simpli, muncitori. În apropierea frontului, un cioban este ucis de obuz. Ca în baladele populare — cîinele este singurul martor al morţii stăpînului său. Fără şovăire i se poate recunoaşte tovarăşului Vasile Filip meritul redării, cu economie de mijloace, al sentimentului apăsător pe care-l încerci în faţa unei morţi absurde:

Deodată, surd, muşcînd cu lăcomie,
Buhni cu ciudă lîngă el obuzul...
Căzu ciobanu-mbrăţişat de glie
Şi nici un vaiet nu păli auzul.

Doar dinspre cîrd porni înspăimîntată
O scurtă tresărire de talancă.
Prin fumul des zbură înfometată
Şi croncăni nerăbdător o stancă.

Către-asfinţit, pe dealul cel din zare,
Se odihni şi soarele o clipă
Şi ochiu-i roş, de pară arzătoare,
Mai cercetă întinderea în pripă.

Un vîrf de rază, străbătînd cîmpia,
Păli ciobanul doborît pe frunte:
O dîră-ngustă-i înroşea bărbia
Şi alte două, pletele cărunte...

Acest tablou impresionează, el reuşeşte să acţioneze asupra unor resorturi intime ale sufletului nostru. Mihnirea care se stîrneşte ar putea da naştere revoltei şi urii, dacă autorul ar şti, cu aceeaşi pricepere, să le canalizeze cum se cuvine. Corespondentul nostru a încercat însă să ridice „temperatura" poeziei relatînd, poate cu sinceră înduioşare, durerea cîinelui ciobănesc care-şi veghează stăpînul ucis şi-l tîrîie prin iarbă în neştire. Sfîrşitul, în suspensie oarecum, trezeşte nedumerire:

Era o noapte fără colţ de lună.
Crescură nouri peste bolta mare.
Un urlet jalnic prevestea furtună
Ca un blestem şi ca o răzbunare.

Bine înţeles ne putem aduce aminte de multe asemenea episoade dar esenţial pentru oamenii zilelor noastre este să poată trage concluzii valabile din lucrările pe care le scriem, concluzii care să servească luptei noastre pentru pace. Aceasta nu înseamnă subaprecierea gîndirii proprii a cititorului care este capabil el însuşi să sintetizeze ceea ce poezia i-a dezvăluit într-o expresie artistică: nu este în nici un caz vorba de a-i servi „mură-n gură" o idee justă. Dar este necesar ca problema războiului şi a păcii să fie tratată astăzi nu ca în celebra poezie de manual şcolar „Cîinele soldatului" de pildă, ci în aşa fel încît imaginile să corespundă realităţii timpurilor noastre. Or, o trăsătură fundamentală a acestei realităţi este faptul că sutele de milioane de oameni din lagărul democraţiei şi socialismului, luptînd pentru menţinerea păcii, luptă pentru a-şi apăra viaţa liberă, fericită, lipsită de asuprire şi exploatare, pe care şi-au cucerit-o prin luptă.

Trebuie să fie clar: şi evocarea trecutului — apropiat sau depărtat — ne îmbogăţeşte sufleteşte, dar această evocare trebuie s-o facem cu ochiul prezentului, — prin aceasta înţelegînd în primul rînd concepţia noastră despre lume. Dacă vrem ca versurile noastre să-şi atingă ţinta, cînd scriem despre război trebuie ca înţelegerea noastră asupra războiului, a cauzelor sale şi a forţelor care se înfruntă, această înţelegere să se bazeze pe ideologia ştiinţifică a clasei muncitoare. Tot astfel, şi în strînsă legătură cu aceasta, este necesar ca imaginile artistice care servesc întăririi vigilenţei oamenilor muncii, să fie cel puţin tot atît de puternice ca şi acelea care înfăţişează urgiile războiului. Nu pot servi cauzei apărării păcii „poeziile" dulcege, lipsite de nerv şi bărbăţie, ca rîndurile trimise de tovarăşa *Corina Birbănescu*:

O, cît de mult te îndrăgesc
Toţi oamenii, scump porumbel!
Pentru tine ei se trudesc
Şi luptă cu atîta zel,
etc., etc.

Nici dacă-ţi intitulezi încercarea literară „Vom munci şi vom lupta, pacea o vom apăra", aşa cum face tovarăşul *Bădărău Ion*, încă nu înseamnă că ai scris o poezie combativă. Lozincile ritmice şi uneori rimate îşi au locul în însufleţirea specifică a mitingurilor şi manifestaţiilor populare, cînd izbucnesc spontan. În poezie însă, nesusţinute de o emoţie puternică, ele formează balast.

Nu puţini dintre corespondenţii noştri scriu despre pace, fără să simtă neapărat nevoie să pună în titlu acest cuvînt, ci creînd pur şi simplu imagini ale muncii paşnice duse de poporul nostru, tablouri din măreţia calmă a naturii patriei sau simple cîntece de dragoste. Şi aşa este foarte bine: cînd un popor este iubitor de pace, aceasta se simte în cele mai mici lucruri.

Tovarăşul Angheluş, de care am mai avut prilejul să vorbim mai sus, surprinde în trei strofe dragostea de muncă în procesul creator al dulgherului. Pe nesimţite, poetul începe să vorbească în numele eroului său, fluturînd idealul paşnic şi luminos al acestuia:

Dulgherul a cioplit o bîrnă, două.
O pană ici s-a aplecat să bată...
Curînd de tot, e gata casa nouă
Şi între flori la geam zăreşti o fată.

Ce iute trec prin lume clipe, ore!
Ce repezi curg în vadul vieţii anii!
Aşi vrea să-apuc atîtea aurore
Să-ntreacă-n număr plopii şi platanii.

Şi-atîtea case aşi vrea să construiesc
Ca una-n dar să dau la fiecare.
Iubirea ce le-o port e-aşa de mare...
Şi numai lor întreag-o dăruiesc.

Un alt corespondent, tovarăşul *Emil Valeriu* redă cu vioiciune şi umor o scenă din viaţa tractoristului Sava. Tînărul este pe cale să se însoare; în casa viitoarei soacre, prietenii, tovarăşii de brigadă petrec, închinînd un pahar de vin şi glumind fără răutate pe socoteala mirelui, îndrăgostit timid.

Şeful, care-a stat deoparte,
Dă şi el acum asaltul:
— Sava şi-a înscris la carte
Hantri mulţi, cum n-are altul.

Umblă, pontator, în scriptel
— Ura, şeful de brigadă!
— S-or trezi cu inimi fripte
Cînd, ce-n fişă-i, au să vadă

Fetele din trei raioane!
— Măi, de gură ştiu că-i bun!
— Ce să mai umblăm cu toane:
Facem nunta de crăciun.

Sava, fîstîcit, în polcă
S-a chircit ca un arici,
— Hei, luaţi-l mai domol, că
Moare mirele aici.

— Asta e mai greu se pare
Decît cîmpul de arat...
— Las-că norma nu-i prea mare
Să aştepţi pîn'la ignat.

Ceea ce reţine cititorul se ridică deasupra înţepăturilor dezgheţaţilor tineri — şi ţine de dragostea şi stima de care se bucură mecanizatorii din agricultură prin satele noastre, creşterea bunăstării ţăranilor muncitori şi, mai ales, bucuria de a trăi în ţara noastră liberă. I-au slujit autorului şi naturaleţea versului, şi rimele uneori surprinzătoare — deşi scena redată de el nu se încadrează în prologul pretenţios ales, arbitrar: („*Ce poet de altădată / Pretindea că viaţa-i tristă / Şi că ea ne este dată / Pentru-a plînge într-o batistă?*.. etc.).

Sau poate aici este o intenţie de autocritică?

Influenţat vizibil de unele dintre versurile poetului Mihai Beniuc, utemistul *Gheorghe Şora* de la secţia literară a Facultăţii muncitoreşti din Capitală, se defineşte astfel în „N-am spus nici cînd".

Nu sînt viteaz, nu fac pe patriotul
Şi nici mă laud că am fost eu totul,
Că sînt „ceva" — c-am ascuţit ovăzul (?)
Şi nime-n lume nu-mi cunoaşte păsul.
. . . .
...N-am spus nici cînd că sînt fără greşeală
C-avut-am bani, în lume mare fală,
C-am ajutat pe mulţi să nu mai plîngă
Şi de pomană-am dat cu mîna stîngă.

Eroul liric îşi mărturiseşte dragostea pentru cerul de vară, pentru leagănul vieţii sale — satul, acolo unde „*ogorul ăsta mare / atinge cerul colo-n depărtare /*" dragostea sa pentru „*tot ce-i nou şi cîntă azi poeţii*" Simplu, el îşi afirmă dorul de învăţătură, se declară prieten cu cei care, lui de-o seamă, au ieşit din fabrici şi din mine, „*cu cei ce-au suferit cîndva prin noapte / şi au rostit cuvinte mari în şoapte!*" / Toate acestea pregătesc finalul; din arcul întins zboară o săgeată:

Nu-mi place însă cucul de prin luncă
Ce vrea să-şi crească puii fără muncă;
Şi fără rost, el rostul şi-l durează,
La vremuri vechi, la ranguri mari visează.

Nu este oare acesta un imn al vieţii noastre noi, biruitoare, în care munca paşnică, pusă în slujba fericirii celor mulţi este cel dintîi criteriu pentru cinstirea oamenilor?

Nu încape îndoială că în măsura în care tovarăşul Şora va căuta, — şi va găsi — propriul său drum creator, învăţînd şi mai mult de la cei mai buni poeţi contemporani fără a le împrumuta însă personalitatea, el va reuşi să-şi facă glasul auzit în rîndurile poeţilor noştri tineri.

Astăzi, mai mult ca oricînd, cîntecele despre şi pentru pace au slăvita menire de a spori încrederea în forţele neînfrînte ale celor însetaţi de viaţă. A scrie asemenea poezii, care să adauge rîndurilor apărătorilor păcii, noi şi noi contingente de luptători hotărîţi, — iată o sarcină măreaţă şi neîntrecută în frumuseţe. Nici un efort nu poate fi prea mare pentru a le da forma desăvîrşită. Cîntecele păcii sînt nişte chei unice: ele deschid inimile milioanelor de oameni simpli din lumea întreagă şi lasă să pătrundă înăuntru speranţele zilei de mîine.

ŞTEFAN IUREŞ

BISTRIŢĂ, APĂ ZGLOBIE

Bistriţă, apă zglobie,
Murmurul tău azi mă-mbie
S-o iau razna spre Bicaz.
Şi cu toţi feciorii ţării,
Să-ţi oprim pe loc fiorii,
La baraj sub munţi de brazi.

Să te-ncingem strîns cu brîul
De granit! Punîndu-ţi frîul,
Din ochi mii vei scăpăra,
Luminînd cu ei focoasă
De va fi luna geloasă
Tot privind, cînd va-nsera,
Mîine fiul tău Bicazul,
Va porni-o ca viteazul
Cel mai mîndru din poveşti.
Şi-asculta-ne-va porunca,
Magic lumineze munca,
Neştilor moldoveneşti...

ŞTEFAN LEPADATU

Ca spada în teacă

Pe-o panoplie veche, într-o străveche sală,
Stătea la loc de cinste, o spadă medievală.
O prea măiastră mînă, cu meşteşug deplin
Bătuse şi călise oţelul damaschin
Şi-nvestmîntase teaca şi înflorita straje-n
Mii de-arabescuri fine ca pînza de păianjen.
Şi-n faţa ei, pe-o masă — o, groaznică sudalmă! —
O pisicuţă, mică să o cuprinzi în palmă,
De măreţia spadei părea fără habar.
Işi tot spăla lăbuţa, se scărpina, ba chiar
— Mai grav ca profanarea unor prea sfinte moaşte —
Obraznica pisică a îndrăznit să caşte.
„Ajunge!", spuse spada cuprinsă de mînie.
„Te-am tot răbdat, dar asta-i prea mare obrăznicie.
In locul tău sfiala m-ar fi oprit să casc.
Măcar atît: respectă oţelu-mi de Damasc,
Şi faptele-mi mărețe. De stau în panoplie,
E doar pentru că lucrul să-mi steie mărturie
Că-n lupte fără seamăn agonisit-am glorie,
Rămasă peste vremuri înscrisă în istorie".
Răspunse pisicuţa: „Să te respect? Glumeşti.
Ai stat prea mult în teacă. Acuma, rugineşti".

Tovarăşe director, ştiu, nu-ţi arde de glume.
Crezi că mai e nevoie, direct şi oficial,
Să scriu în loc de spadă, mult prea stimatu-ţi nume.
Şi-n loc de teacă, neted: birou directorial?
Mai e nevoie poate să-ţi spun şi cît ne coşti
De cînd tot stai degeaba, fiin'că de frică tremuri
Să nu-ţi ştirbeşti din slava faptelor de pe vremuri,
Ca să te recunoşti?

SILVIU GHERASIM

Arma

De ani de zile stai mereu
pe un perete, prinsă-n cui.
Dar casa noastră nu-i muzeu
şi nici bazar de arme nu-i...

De la bunic, din vremuri vechi,
ca amintire ne-ai rămas.
Cu tine-n mîini, un lanţ străvechi
l-a sfărîmat în greul ceas.

La Plevna, poate la Smîrdan,
în fum şi foc de bătălii
bătrînul meu, cu braţ avan,
ţi miruia pe osmanlii...

Din tine scăpărau scîntei
şi fulgere în lupta mare.
Şi morţii îi dădea pe cei
ce ţara ne-o ţineau în fiare...

Ce apăra bătrînul, zici?
Era sărac de tot, e drept...
Dar pentru cruzii venetici
l-ardea de mult o ură-n piept.

Trecut-au ani de-atunci, destui.
Iar tu, ai ruginit puţin
Te luăm, te punem iar în cui...
Nepoţi, cu tine ne mîndrim.

...De ai trăi, bătrîne, — acum
om liber, nu argat să fii,
ce-ai mai iubi tu noul drum
şi ţara care sfîntă mi-i...
Ce-ai frămînta acest pămînt
obştesc, cu alţi ortaci în rînd...

Să simţi pe romînescul plai
a libertăţii bucurii...
Ce tu în vremea ta visai
la noi acum sînt fapte vii!

În astă ţară, vremea mea
cu marşu-i dîrz, muncitoresc,
de luptă şi de muncă grea,
bătrîne, astăzi o iubesc...

Dar din apus, dar din apus
chiorîş spre ţara mea privesc
bancherii — au ceva de spus:
petrolul, grîul romînesc,

argint şi aur din Carpaţi
şi munca celui truditor
rîvnesc tîlharii blestemaţi
să fie iarăşi ale lor.

Cînd văd poporul meu romîn
pe largul Patriei pămînt,
le cade-n inimă venin
şi-şi rod mînia spumegînd.

Detună arme pe la ei
şi bate pasul soldăţesc.
Măcel cumplit aceşti mişei
şi ţării mele pregătesc.

Visează sate de ruină,
oraşele — statui de scrum,
iară pe noi muşcînd din tină
de moarte răstigniţi pe drum...

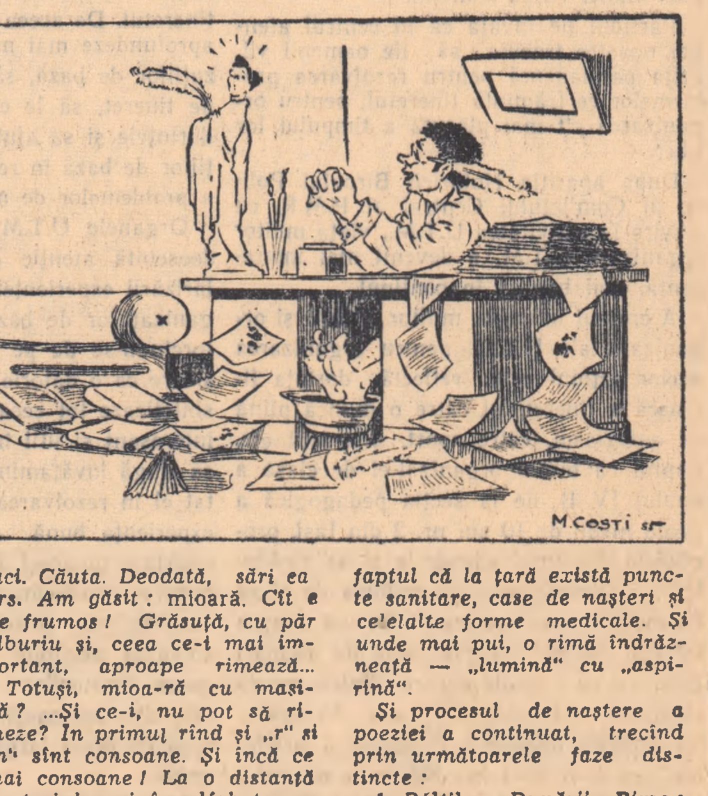
Dar de va cuteza cumva
către pămîntul liber, sfînt,
duşmanul a se-ncumeta,
atunci, în inimă purtînd

aceste vremuri de lumină,
o, armă, eu din cui te-oi lua
şi miruind fiara haină
eu de ruşine nu te-oi da...

FL. STANCIU-ALUNIŞ

Foileton

„FOCUL" CREAŢIEI

Era mirat, oarecum enervat Nu-i venea să creadă. Se simţea profund jignit în amorul propriu. Reciti recomandarea poetului adorat: „Dragă tovarăşe, te sfătuiesc să trimiţi mai bine, ziarelor, corespondenţe concrete, despre munca de învăţătură a colegilor, despre colectivul vostru..."

O adevărată furie puse stăpînire pe N., elev în primul an al Şcolii medii... Cum se poate să-i fie în aşa fel desconsiderat harul său poetic. „Să înlocuiesc eu măreţia poeziei pe banala corespondenţă? Nu, asta niciodată! Să renunţ eu la semnătura mea cu litere groase din capul poeziei pentru o biată, obscură şi subţirică iscălitură de corespondent voluntar? Şi-apoi Ileana, căreia i-am închinat atîtea sute de versuri...

Nu! Trebuie să-mi urmez impulsul poetic, să dau o „lovitură", să dovedesc tuturor că-n vinele mele curge sînge de Coşbuc".

Dacă toate aceste gînduri i-au năvălit lui N. în minte, luni la orele 6 şi un sfert, în aceeaşi luni după amiază, însă la orele 6 şi 20, începuse deja să croiască o poezie.

Prin cap îi treceau mii de gînduri. Trebuie găsită o temă cum ar fi... construirea socialismului. Minunat! Grandios!

După ce găsi tema, fericit, începu să raţioneze cu glas tare: e vorba de exemplu, de uzină. Ce vedem la tot pasul într-o uzină? Maşinile... muncitorii... munca.

În clipa cînd rosti în succesiune toate aceste trei cuvinte, totul îi devenise limpede

Şi iată-l pe N pornind să-şi scrie poezia care-l făcea probabil să încerce sentimentul trăit de bătrînul Columb la auzul strigătului crucial: „Pămînt la babord!"

Compuse:

„În zumzet de maşini, în
rîcnet de sirenă,
Muncim cu mult avînt, ba
chiar cu îndrăzneală

După ce scrise versul al treilea:

„În secţii şi la strunguri nici
că găseşti perechea

şi o parte din al patrulea vers:

„De-atîta rod, migală.." *începu să se căznească. O rimă! Ar trebui să arăt că... Ce să arăt!?! Important este să găsesc o vorbă care să se termine cu „chea sau „chia".*

Îşi propuse cuvîntul „muchea" dar renunţă destul de repede. Mai bine... „rochia" Da, ăsta-i cuvîntul! Compuse astfel al patrulea vers:

„De-atîta rod, migală îmi
flutură şi rochia".

Avu un moment de ezitare cînd îşi dădu seama că totuşi el, N., nu poate avea rochie. Se linişti, însă, destul de uşor: „În poezie merge!"

Între timp îşi aminti de festivalul artistic dat cu o zi mai înainte, la fabrica de chibrituri din oraş. Îşi aminti cu emoţie de prietena lui, de Ileana de la dansuri naţionale, şi nu se putu abţine să nu-şi ia angajamentul să pomenească şi de echipă, şi de Ileana. Fulgerător croi următoarele versuri:

„Iar după-o săptămînă, de
lucrat cu maşina
Mai vine şi duminica şi
dansuri ooh! Ileana"!

După realizarea acestor două versuri, îşi ridicase cu mult prestigiul în proprii săi ochi. Găsi de cuviinţă să-şi facă chiar următoarele remarci, pe un ton mustrător: „Cum a putut oare măcar o clipă să mă pună pe gînduri scrisoarea consacratului? Trebuia încă mai de mult să mă afirm în poezie! Am tăcut atîta timp, ca un prost. Astăzi aş fi putut avea un renume, aş fi fost cunoscut ca... Aci îşi întrerupse firul gîndirii Doar după mai multă cazna reuşi să mai rostească două-trei nume.

Odată pomeniţi poeţii, cu care se simţea pe picior de egalitate, începu să-l roadă un alt gînd, amestec de pizmă colegială şi curiozitate de breaslă

„Oare prin ce să fie mai bune poeziile lui Eminescu?" N. renunţă la răspuns — şi continuă să scrie:

„Pe care-am cunoscut-o, fru-
moasă ca o...
Cînd am fost pe la ţară, cu
munca, în maşină"

În acest moment se dezlănţui o adevărată dramă personală: cu ce merită să fie asemuită scumpa lui. Ileana, ţinînd seama de faptul că:

1. Este grăsuţă

2 Are un ten lăptos.

3 Trebuie să rimeze cu „maşină".

O întreagă lume a satului i se perindă prin faţa ochilor: tractoare, moşi cu bărbi albe, vaci. Căuta. Deodată, sări ca ars. Am găsit: mioară. *Cît e de frumos! Grăsuţă, cu păr alburiu şi, ceea ce-i mai important, aproape rimează...*

Totuşi, mioa-ră cu maşină? ...Şi ce-i, nu pot să rimeze? În primul rînd şi „r" şi „n" sînt consoane. Şi încă ce mai consoane! La o distanţă de trei locuri în alfabet: n-o-p-r. Vecine. Merge!

N era fericit.

Îi reveniră în minte mai multe scene din ultima vacanţă petrecută la un prieten la ţară. Îşi aminti de căminul cultural, de un bătrîn pe care l-a văzut citind mereu cîte o carte. Îl străfulgeră o nouă idee Da, da! Poate să existe oare poezie bună dacă nu vorbeşti de lumina cărţii?

„La fel cu a noastră masină,
în sat a pătruns şi altfel de
lumină
Ce-n sclipiri de ochi bătrîni
găseşti,
cînd citesc cuvîntul
aspirină"

Îi venea să se felicite De unde aşa deodată, atîta putere de pătrundere, sensibilitate, gust?

În interpretarea lui N fiecare cuvînt avea un rost profund

„La fel cu a noastră maşină..." *În felul acesta se face legătură cu versurile de mai sus şi cu cele care urmează*

„...În sat a pătruns şi o altfel
de lumină"

E clar despre „ce" este vorba! Şi apoi:

„Ce-n sticliri de ochi bătrîni găseşti.. *Evident! Şi finalul măreţ:*

„...cînd citesc cuvîntul aspi-
rină".

Prin „bătrînii" care citesc — „aspirină" se sugerează faptul că la ţară există puncte sanitare, case de naşteri şi celelalte forme medicale. Şi unde mai pui, o rimă îndrăzneaţă — „lumină" cu „aspirină".

Şi procesul de naştere a poeziei a continuat, trecînd prin următoarele faze distincte:

1. Bălţile Dunării Rime: guvid — lipit

2. Marea Neagră. Rime: rău de mare — pe vapoare.

3. Africa. Rime: eucalipt — bine fript.

4. Pe vapor Rime: căpitan — urangutan.

Întors cu bine în ţară, după o călătorie imaginară prin Africa, poetul se bucură, emoţionat, de revederea cu locuitorii bătrînei Europe, ai ţării, ai Bucureştiului, ai cartierului, ai şcolii, ai clasei cu colegul de bancă

Bardul încheie poezia impunător, asemenea unui imn solemn, cu versurile de început:

„În zumzet de maşini, în răcnet de sirenă,
Muncim cu mult avînt, ba
chiar cu îndrăzneală"

*

Era mirat, oarecum enervat. Nu-i venea să creadă. Elevul N. devenit între timp proaspăt absolvent al Şcolii medii.. ţinea în mîini ultimul răspuns primit din partea poetului adorat Cugeta: zeci de răspunsuri primite de la numeroşi poeţi şi nici o poezie publicată?!!

Hm, s-ar părea că e ceva.. Dar cu un calm olimpian îşi spulberă — ca şi în alte rînduri — gîndul renunţării. Se reînsufleţi destul de repede şi, vai! începu să caute o rimă la „păstîrnac"

C. ROMAN

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

La noi au început alegerile

Grupa U.T.M. nr. 1 a cărei adunare pentru alegerea organizatorului de grupă s-a ținut la 16 februarie, e locul unde mi-am făcut și eu „ucenicia" de utemist. La început ea nu era prea închegată, cu timpul însă a devenit grupă fruntașă în cadrul atelierelor centrale I.T.B. și după cite se pare chiar pe raion.

În întreprinderea noastră popularizarea alegerilor organelor conducătoare U.T.M. se face de la începutul lunii februarie prin presa locală, stația de radioamplificare, lozinci și în special prin agitatori, prin munca de la om la om. Pe baza planului de desfășurare a alegerilor întocmit de comitetul U.T.M. pe întreprindere, s-a discutat cu organizatorii de grupă și secretarii birourilor de secție, fixîndu-se pentru fiecare data cînd va trebui să țină alegerile.

În preajma adunării membrii grupei U.T.M. nr. 1 s-au străduit să întîmpine alegerea organizatorului de grupă cu noi realizări. Cînd l-am întrebat pe tovarășul Turcitu Marin cu ce realizări se prezintă în cinstea alegerilor el mi-a răspuns simplu : „Am reușit să creăm încă o brigadă utemistă care a primit denumirea brigada utemistă „16 Februarie".

Darea de seamă pentru adunare a fost întocmită de fostul organizator de grupă tovarășul Voinescu Nicolae ajutat de cei mai buni utemiști din grupă printre care și tovarășul Anghel Ion. Ea a scos în evidență realizările însemnate obținute de utemiști în cadrul producției și progresul făcut de grupă de la înființarea ei pînă în prezent. Și într-adevăr înainte de a lua ființă grupa, munca tinerilor din atelierul de întreținere, se ducea ca să spun așa, la întîmplare : lipsuri nemotivate de la lucru, întîrzieri, rebuturi...

Prima consfătuire de grupă a pus multe lucruri la punct. Utemiștii au început să se simtă îndrumați, controlați. Cînd tovarășii din grupă au observat că utemistul Santa Iosif întîrzie prea des, au convocat o consfătuire, l-au criticat. Din acea zi Santa Iosif intră în atelier dimineața printre primii.

Puterea de mobilizare și educare a grupei U.T.M. a devenit mai evidentă în momentul cînd în mijlocul grupei au început să apară noi fruntași în producție. Astăzi cei mai mulți fruntași din atelierul de întreținere sînt utemiști.

Într-un timp utemiștii Faghi Gheorghe și Daciu Constantin manifestau delăsare în muncă. Atunci grupa l-a însărcinat pe Anghel Ion să se ocupe de Faghi, iar pe Daciu l-au încredințat altuia—tot un fruntaș în producție. Tovarășul Anghel s-a ocupat foarte îndeaproape de Faghi. L-a învățat cu răbdare, cu dragoste, ca un adevărat frate mai mare : unde și cînd trebuiesc folosite anumite cuțite, cu ce viteză trebuie lucrată una sau alta dintre piese ș.a.m.d

Astăzi Faghi Gheorghe este unul dintre strungarii fruntași ai secției.

Grupa U.T.M. nr. 1 a început să se închege și să devină un colectiv puternic. Încă în anul 1954, din inițiativa grupei a luat ființă o brigadă a tineretului condusă de utemistul Stoicovici Marius. Membrii brigăzii care, la înființarea ei nu aveau o calificare deosebită au ajuns în scurt timp — prin strădania lor și a tovarășului Stoicovici — să mînuiască cu încredere nu numai strungul ci și freza și raboteza.

Aceasta a contribuit la depășirile mari de normă obținute de brigadă. Membrii brigăzii depășesc lunar planul cu 90—100 la sută.

În cadrul grupei U.T.M. se puneau mereu alte probleme legate de îmbunătățirea muncii. Astfel s-a ridicat problema reparațiilor unor motoare care erau foarte des scoase din uz. S-a ajuns la concluzia că strujirea inelelor de colector nu trebuie făcută prin demontarea lor. Adaptînd suportul port-cuțit de la strung pe un banc unde era montat și motorul adus în reparație, s-a reușit ca inelele de colector să fie strunjite pe loc. În felul acesta brigada U.T.M. a realizat o prețioasă economie de timp, îmbunătățind totodată și calitatea motoarelor reparate. Timpul pentru repararea unui motor a scăzut la jumătate.

Toate aceste preocupări ale grupei se împletesc cu preocuparea de a realiza și celelalte sarcini de organizație : participarea la formele de învățămînt politic de organizație, ridicarea nivelului cultural al utemiștilor, achitarea la timp a cotizațiilor și altele. Membrii grupei citesc în colectiv ziarele, vizionează filme și apoi discută despre ele.

Ordinea de zi a adunării a avut două puncte :

1. Darea de seamă a organizatorului de grupă pe ultimele trei luni și
2. Alegerea organizatorului de grupă.

Adunarea de alegeri a fost condusă de un membru al comitetului organizației de bază pe întreprindere — tovarășul Turcitu Marin.

La adunare au participat ca invitați și tovarășii Stroe Vasile, membru al comitetului organizației de bază de partid pe întreprindere Cincă Traian și Trifan Ion, membri ai biroului organizației de secție de partid care, ca întotdeauna, au ajutat grupa U.T.M. să-și vadă lipsurile, arătînd și felul cum trebuiesc lichidate acestea.

După ce darea de seamă a fost citită participanții la adunare au luat cuvîntul.

În discuțiile pe care le-au purtat, utemiștii au arătat că pe lîngă realizările frumoase obținute, grupa U.T.M. a avut și serioase lipsuri. Ei au criticat pe utemiștii Santa Iosif și Alemnăriței pentru faptul că nu-și achită cotizațiile la timp și nu participă cu regularitate la cercul politic, resping uneori critica, fapt care dăunează dezvoltării lor, precum și activității întregii grupe. A fost criticat de asemenea și tovarășul Stoicovici care pe lîngă meritul de a fi un bun îndrumător în producție este uneori îngîmfat și vorbește de sus cu tinerii.

Despre tovarășul Voinescu Nicolae, fostul organizator de grupă, utemiștii au spus că s-a achitat de sarcini, dar în ultimul timp datorită faptului că necesitățile producției au cerut să fie trecut în altă secție, s-a îngrijit mai puțin de buna desfășurare a activității grupei. El a fost criticat pentru faptul că n-a ținut o legătură strînsă cu biroul organizației de secție, iar pe utemiștii din grupă care nu participă cu regularitate la cercul politic nu i-a ajutat suficient.

Utemiștii au pus în discuție problemele producției arătînd că darea de seamă nu le-a reliefat în suficientă măsură. Ei și-au exprimat convingerea, că succesele obținute prin realizarea de economii, prin mărirea productivității muncii lor, vor fi continuate și că vor depune pe mai departe eforturi pentru a obține tot mai multe produse și de mai bună calitate.

În cuvîntul lor utemiștii au criticat de asemenea Comitetul raional U.T.M. 1 Mai și comitetul orășenesc U.T.M. București pentru faptul că activiștii acestor comitete vin foarte rar în mijlocul lor spre ai cunoaște și ajuta în muncă.

Înainte de a se trece la propunerea pentru noul organizator de grupă, a luat cuvîntul tovarășul Stroe Vasile, membru în comitetul organizației de bază de partid pe întreprindere. Printre altele el a spus : „Comuniștii din întreprinderea noastră se vor strădui în continuare să-i îndrume pe tineri. Vom cere maiștrilor să aibă față de voi, care sînteți cu adevărat ajutorul nostru cel mai apropiat, o atitudine mai părintească, mai caldă. E justă critica adusă de voi unor maiștri ca tovarășul Gheorghe C. Ion pe care îl vom ajuta să înțeleagă că trebuie să se apropie mai mult de tineri și să nu mai folosească termeni vulgari în discuțiile cu ei. Aveți însă și voi datoria să fiți mai ascultători și să vă însușiți cît mai mult din experiența lor bogată. Nu uitați că voi mai aveți multe de învățat și că aceasta e principala voastră îndatorire. Ne bucură din tot sufletul realizările voastre pentru care partidul va răsplătit acordîndu-vă cinstea de a primi în rîndurile candidaților săi 7 utemiști dintre cei mai buni din grupa U.T.M. nr. 1. Aceasta este de fapt încununarea muncii depusă de voi.

Nădăjduiesc că veți ști și de acum înainte să slujiți cu devotament patria, să contribuiți prin munca voastră la întărirea capacității ei de apărare, la menținerea păcii, să slujiți partidul, spre binele poporului, spre fericirea noastră, a tuturora"

După cuvîntul adresat tinerilor de către tovarășul Stroe Vasile s-a trecut la punctul 2 al ordinei de zi. Prin vot deschis adunarea a apreciat ca satisfăcătoare — cu lipsurile arătate — darea de seamă și l-a desărcinat pe tovarășul Voinescu Nicolae din munca de organizator al grupei. I se dă apoi cuvîntul tovarășului Paraschivescu Anghel, care propune să fie trecut pe lista de candidați tovarășul Bolad Ion pentru meritele sale în producție și pentru dragostea cu care se apropie de tineri. Adunarea a votat prin ridicare de mîini și n-a mai făcut alte propuneri. Pe buletinele de vot a fost trecut deci numai numele tovarășului Bolad Ion care, prin vot secret a fost ales cu marea majoritate de voturi(16 pentru și 2 contra). Adunarea grupei s-a încheiat cu angajamentul luat față de organizația de partid și U.T.M. de către tovarășul Bolad Ion de a munci cu rîvnă împreună cu ceilalți utemiști din grupă pentru a lichida lipsurile și de a îmbunătăți în permanență activitatea grupei U.T.M. atît în producție, cît și în cadrul organizației.

Participanții la adunare și-au dat seama odată mai mult că adunările de dări de seamă și alegeri trebuie să constituie pentru fiecare utemist o analiză a activității sale proprii și o intensificare a muncii de zi cu zi.

Noi sîntem siguri că utemiștii din grupa U.T.M. nr. 1 vor continua să fie primii pe întreprindere și nu ne vor înșela așteptările.

VOICU VASILE
secretar al organizației de bază U.T.M. Atelierele centrale I.T.B.-București

---

În cinstea „Zilei Ceferiștilor"

O rodnică activitate cultural-artistică

Pretutindeni în țara noastră, în aceste zile cînd se aniversează 22 de ani de la luptele muncitorilor ceferiști din februarie 1933, locurile de muncă ale feroviarilor au căpătat un cadru festiv.

Pentru evocarea acestui măreț eveniment al istoriei mișcării noastre muncitorești, colectivul clubului nostru a desfășurat și desfășoară diferite manifestări cultural-artistice. De cum intri în club, privirea îți este atrasă de lozinci și panouri care dau clubului o atmosferă sărbătorească. Lozincile sînt închinate „Zilei ceferiștilor" iar panourile oglindesc pe de o parte diferite aspecte din lupta eroică a feroviarilor conduși de Partidul Comunist în anii grei ai asupririi regimului burghezo-moșieresc, iar pe de altă parte, aspecte din viața lor nouă, de astăzi, din munca lor în slujba propășirii patriei noastre pe drumul socialismului. Unul din panouri cuprinde portretele muncitorilor fruntași ai Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie".

Colectivul clubului nostru nu s-a rezumat însă numai la agitația vizuală. El a organizat și organizează diferite acțiuni care să contribuie la educarea muncitorilor și în deosebi a tinerilor, în spiritul dragostei față de patrie și partid, al prețuirii și continuării tradițiilor eroice ale luptătorilor de la „Grivița Roșie" din 1933.

Pentru a aduce înaintea celor care n-au trăit zilele din februarie 1933 imaginea marilor lupte greviste, au avut loc de curînd în cadrul clubului, două întîlniri ale unor muncitori participanți la grevă cu tineri muncitori și copii ai salariaților Atelierelor. Cu prilejul acestor întîlniri, tovarășii Gheorghe Mușatescu și Nicolae Florea, vechi și încercați muncitori ceferiști le-au povestit tinerilor despre partid, despre ceferiștii luptători ai anului 1933, despre participarea U.T.C.-ului, a tineretului la grevă. Iar copiilor — după ce-au vizitat locurile istorice unde au avut loc luptele ceferiștilor — le-a vorbit cazangiul Dan Anton.

Atît tovarășul Dan Anton cît și ceilalți tovarăși le-au evocat participanților la întîlniri figura nepieritoare a utecistului Vasile Roaită, căzut la datorie în timp ce își îndeplinea sarcina primită de la partid, de a chema pe muncitori la luptă.

Pentru a cinsti memoria eroilor ceferiști din februarie 1933 un grup de copii ai muncitorilor Atelierelor C.F.R. „Grivița Roșie" au depus în ziua de 16 februarie coroane și buchete de flori la piatra comemorativă din incinta Atelierelor.

Socotind că și literatura ne poate fi de mare folos pentru a educa îndeosebi pe tinerii noștri muncitori în spiritul patriotismului și devotamentului față de partid, am organizat și în această direcție unele acțiuni. Astfel, s-a deschis un stand de cărți ale scriitorilor noștri, închinate luptei și muncii ceferiștilor. Printre aceste cărți se numără : „Grivița Roșie" de Marcel Breslașu, „Ilie Pintilie" de Veronica Porumbacu, „Marea pregătire" de Alexandru Jar și altele.

De asemenea, cititorii noștri au avut o întîlnire cu scriitorul A. G. Vaida în cadrul căreia s-a discutat romanul „Clocote". Scriitorul le-a vorbit despre lupta partidului și a clasei muncitoare din vremea cînd țara noastră era stăpînită de moșieri și capitaliști, luptă pe care a căutat să reflecte în paginile noii sale cărți. În același scop tovarășa Constanța Pîrvulescu, din colectivul bibliotecii, le-a citit muncitorilor de la secția cazangerie, fragmente din cartea „Povestiri" de Vasile Bigu, participant la mișcarea grevistă din 1933, cunoscut în rîndurile ceferiștilor.

Activitatea artiștilor amatori ai clubului este îndreptată și ea pentru sărbătorirea „Zilei ceferiștilor". Ei se pregătesc cu intensitate pentru a prezenta muncitorilor, soțiilor și copiilor lor un bogat program artistic legat de acest eveniment. Artiștii amatori de teatru, de pildă, fac în prezent ultimele repetiții la un fragment din piesa „Nepoții gornistului". Corul va executa o seamă de cîntece muncitorești care evocă greva ceferiștilor, precum și cîntece care oglindesc viața nouă a feroviarilor din țara noastră. Printre acestea sînt : „Imnul ceferiștilor", „La Grivița în — 33", „Sirena lui Roaită" și altele.

Întreaga activitate a clubului nostru în aceste zile urmărește să aducă o contribuție serioasă la cultivarea în rîndurile muncitorilor, a tinerei generații mai ales, a tradițiilor de luptă ale clasei muncitoare conduse de partid, la mobilizarea lor pentru a aduce un aport crescînd construirii vieții noi, socialiste în țara noastră.

ION DATCU
director al clubului C.F.R. „Grivița Roșie" București

Azi și mîine la clubul C. F. R. „Grivița Roșie"

★ *Sîmbătă, 19 februarie orele 16,30 :* **Se va face prezentarea volumului „Partid iubit îți mulțumim".**

★ *Duminecă, 20 februarie orele 10 :* **Adunare festivă închinată „Zilei ceferiștilor". Se va conferenția despre „22 de ani de la eroicele lupte ale ceferiștilor și petroliștilor".**

După conferință urmează un program artistic dat de colectivul de artiști amatori ai clubului.

Din avantajele contractărilor

De avantajele mari pe care le oferă contractele încheiate pentru creșterea și îngrășarea animalelor sînt convinși foarte mulți țărani muncitori din raionul Rădăuți. Pe lîngă faptul că sînt scutiți de o parte din cotele de cereale ce trebuie să le predea statului, țăranii muncitori care au contracte încasează sume însemnate de bani și-și pot cumpăra prin comerțul de întîmpinare diferite produse ca : încălțăminte, piele, talpă, produse textile și altele.

Pentru vaca predată conform contractului încheiat, țăranul muncitor Nițu Vespasian din comuna Vicovul de sus a primit 2.1C3 lei, fiind și scutit de la predarea cotelor de cereale. Din acești bani el și-a cumpărat prin comerțul de întîmpinare 1,5 kg. talpă, 5 metri stofă palton, 10 metri covercot etc. Din cei 1.051 lei primiți la predarea unui tăuraș, Onofrei Bahnean, din aceeași comună, și-a cumpărat 1,5 kg. talpă, 1 kg. bumbac, sodă caustică, trei fuse și jumătate de piele etc. Tot din comuna Vicovul de sus este și tînărul muncitor Gheorghe Condrat. El a contractat și predat o vacă, pentru care a primit 1.647 lei. Ca și aceștia, țăranul muncitor Ilarion Zaharia din comuna Costișa, pentru predarea vițelului în greutate de 190 kg., a primit 950 lei, cumpărîndu-și tot prin comerțul de întîmpinare un cazan emailat, bocanci, talpă etc. Asemenea acestora sînt numeroși țărani muncitori în raionul nostru. Zilnic crește numărul celor care încheie noi contracte. În prezent se desfășoară munca de lămurire pentru încheierea de contracte pe termen lung, conform noii Hotărîri în legătură cu achiziționarea și contractarea de animale.

Corespondent
OCTAVIAN CRAMARCIUC

În ajutorul pescarilor

Pescarii au primit anul acesta un număr sporit de unelte de mare productivitate. Întreprinderile piscicole pentru pescuitul marin din Sulina, Sf. Gheorghe, Jurilovca și Constanța dispun acum de 108 taliene pentru pescuitul de coastă. Pescarii vor folosi în primăvara aceasta la pescuitul de larg față de anul trecut, cu 40 la sută mai multe năvoade pungă din nylon pentru pescuitul scrumbiilor, hamsiilor și delfinilor, iar numărul setcilor din nylon, care au o productivitate de 2—3 ori mai mare decît cele din bumbac, va spori mult. Flota de larg se va mări cu încă 3 pescadoare metalice.

Măsurile luate din timp vor crea posibilitatea ca în această campanie să se pescuiască cu 30 la sută mai mult pește marin decît anul trecut. (Agerpres)

Vizitînd Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin"

La Muzeul „V. I. Lenin — I. V. Stalin" de pe lîngă C.C. al P.M.R., deschis de curînd — instituție care slujește operei de răspîndire a învățăturii marxist-leniniste — vin zilnic numeroși vizitatori. Este foarte largă categoria celor pe care muzeul îi ajută la studierea nesecatului tezaur al teoriei marxist-leniniste și a experienței istorice a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Adesea, în acest muzeu găsești alături de vîrstnici numeroși tineri și chiar pionieri.

În fotografia din stînga un grup de pionieri, iar în cea din dreapta un grup de elevi ai Școlii medii tehnice de măsurători terestre — vizitînd muzeul.

Marca fabricii — mîndria colectivului

Era dimineață. La intrarea în magazinul universal din Orașul Stalin se aflau mai mulți cetățeni. Ușile magazinului s-au deschis apoi larg și mulțimea a început să populeze culoarele. Către raionul galanterie s-au îndreptat mai multe persoane.

— Vă rog, dați-mi un pulover de culoare cenușie.

Vînzătoarea scoase din raft puloverul cerut și-l întinse cumpărătoarei. Aceasta îl privi lung și, cu mișcări potolite, îl cercetă cu multă atenție. Deodată observă că este prost încheiat și are prea multe ochiuri scăpate. Pe etichetă, marca fabricii „Textila Roșie". Privi curioasă la cei din jur. Aștepta parcă un răspuns.

— Primiți și asemenea mărfuri ! — întrebă ea.

— Mai primim și asemenea mărfuri

★

În biroul său, tînăra inginer Lucreția Arghișan, șefa serviciului control tehnic, își frămînta mîinile. Încerca să-și curme neliniștea ce-o cuprinsese. Aplecată deasupra biroului, începuse să cerceteze filele unui dosar pe care-l avea în față. În mintea ei se perindau fel de fel de gînduri și întrebări.

Privirea i se întunecase. O femeie scundă, cu fața senină și plină de viață o surprinse pe Lucreția în aceste momente de frămîntare. Era tovarășa Amalia Bedo, secretara organizației de partid. Observă ceva schimbat la tînăra inginer și de aceea o întrebă :

— Ce s-a întîmplat tovarășă Arghișan ? Nu primi nici un răspuns. Lucreția continua să rămînă gînditoare. Curînd însă, îi întinse puloverul pe care-l avea de mai multă vreme în față. Secretara organizației de partid cercetă puloverul fără să se grăbească și dădu să se înțeleagă că a uitat de întrebarea pe care o pusese cu puțin timp mai înainte.

Alături, în același birou, utemista Roth Jilse, referentă tehnică, continua să înregistreze de zor materialele venite în întreprindere. Din cînd în cînd, privirea-i aluneca pe sub sprîncene spre Lucreția.

Calitatea produselor fabricii o preocupa și pe tînăra Jilse. Și deveni și mai atentă la ceea ce se discuta în cameră.

— E bine că te frămîntă acest lucru continuă tovarășa Bedo. Trebuia s-o faci mai de mult, ce-i drept. Te înțeleg. Ești supărată de controlul formal pe care l-ați făcut calității tricotajelor. Lucrurile nu mai pot continua în felul acesta. Tricotajele de proastă calitate fac întreaga fabrică de rușine.

Lucreția simțea cum ochii tovarășei Bedo îi insuflau curaj și parcă privirile ei îi spuneau „Nu trebuie să mai întîrziați, lucrurile trebuiesc repede îndreptate".

★

În sala de ședințe era o liniște adîncă. Întreaga adunare asculta cu atenție cuvintele tinerei Elena Cantor, secretara comitetului organizației de bază U.T.M. : „Trebuie să discutăm o problemă foarte importantă : aceea a calității tricotajelor.

La noi în fabrică mai sînt tineri care lucrează de mîntuială, urmăresc, numai îndeplinirea normelor, a planului, neglijînd calitatea produselor".

Mai multe fete au luat cuvîntul la adunare. Ele au criticat cu asprime pe unele tovarășe ale lor, cum ar fi Olănescu Geta, Zenaria Tăbăcilă, Ana Ciboto și altele, care lucrau neatent, nu urmăreau buna funcționare a mașinilor, nu controlau dacă fusele de lînă sînt de aceeași culoare : într-un cuvînt, pe acelea care încălcau instrucțiunile tehnologice. Care era rezultatul acestui fel de muncă al tinerelor criticate ? Așa cum s-a arătat în adunare, ele rebutau lunar importante cantități de produse. Aproape 20 la sută din tricotajele produse de ele, erau trecute la categoria — calitate inferioară. Utemista Arghișan Lucreția a început să arate tinerelor ce au de făcut, cum să prevină defectele, cum să lupte pentru produse de calitate superioară. Ea a amintit că la fiecare produs de calitatea a doua, fabrica pierde, încărcîndu-se astfel prețul de cost. În același timp pierde și cumpărătorul, care nu obține produse trainice și frumoase.

Nu s-au simțit prea bine tinerele criticate pentru neajunsurile pe care le provoacă. Discuțiile purtate au avut influență asupra tuturor. Ana Ciboto a cerut cuvîntul și a chemat la întrecere pe toate tinerele din întreprindere, pentru îmbunătățirea calității produselor.

În fundul sălii Jilse Roth cu capul rezemat în palme sta cu gîndurile concentrate. Mai stătu puțin, apoi luă cuvîntul :

„În secția tricotaje se pierde prea mult timp căutînd firele rupte. De aceea eu m-am gîndit să facem un dispozitiv care să semnaleze ruperea firelor". Și fața netedă a Jilsei se îmbujoră.

Discuția din ziua aceea cu tovarășa Bedo fusese folositoare. Bucuria Jilsei a fost și mai mare cînd Lucreția și-a luat angajamentul să sprijine realizarea acestui dispozitiv.

★

Au trecut de atunci cîteva săptămîni. Activitatea în secțiile fabricii nu încetează nici o clipă. Mașinele tricotează într-una : pulovere, fulare, scampolo-uri etc. Tinerele urmăresc acum cu mai multă atenție mersul mașinilor. Ele își dau seama de răspunderea pe care o au.

Tinerele din brigada condusă de Margareta Koto, cunosc mașinile și le mînuiesc cu ușurință, se străduiesc să folosească întreaga capacitate de producție a acestora. Spre deosebire de trecutul nu prea îndepărtat, terminarea unei zile de muncă pentru fiecare tînăr din brigadă constituie totdeauna prilejul unui bilanț pozitiv. Rezultat al priceperii în muncă și al spiritului de răspundere sînt zecile de tricotaje date zilnic peste plan. Fișele de însoțire oglindesc în cifre sporirea producției și îmbunătățirea calității ei.

ANDREI VASILE

Conducerea fabricii „Textila Roșie" — director Ana Spinrad — a înțeles că pentru a avea succese în îmbunătățirea calității produselor, trebuie să asigure funcționarea în bune condițiuni a utilajului. În acest scop ținîndu-se seama de propunerile făcute, s-au luat următoarele măsuri tehnico-organizatorice :

— S-au mecanizat toate mașinile manuale, Strik, obținîndu-se prin aceasta mișcări uniforme și un randament sporit.

— Pentru reparările preventive și capitale ale mașinilor au fost întărite echipele de întreținere.

— S-au procurat piese de schimb necesare, atît pentru înlocuirea celor uzate cît și pentru completarea mașinilor care erau nefolosite și s-a reorganizat producția atelierelor auxiliare.

— S-au elaborat tipare pentru fiecare sortiment. La mașinile Tiplak, s-au micșorat pașii cusăturilor, pentru întărirea operației încheiat.

— S-au luat măsuri pentru construirea unui aparat de vopsit prin circulația flotei, înlocuind vopsirea manuală.

Toate secțiile au depășit planul lunar

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). Întreprinderea metalurgică din Pitești, nu are prea multe secții. Important nu este însă numărul lor, ci faptul că în aceste secții numărul fruntașilor crește din lună în lună. Colectivul întreprinderii muncește cu avînt pentru a-și îndeplini angajamentele luate.

La începutul lunii ianuarie muncitorii tuturor secțiilor s-au chemat la întrecere. Rezultatele bunei organizări a întrecerilor socialiste și aplicarea metodelor avansate n-au întîrziat să se vadă. Întrecerea din luna ianuarie a fost cîștigată de secția turnătorie care și-a depășit planul cu 79 la sută. În cadrul secției, întrecerea a fost cîștigată de turnătorul Ciurea Ion care și-a depășit planul cu 180 la sută, urmat de Iordache Nicolae cu o depășire a planului de 140 la sută.

Învățînd din experiența celor doi vîrstnici, utemistul Stănescu Toma și-a depășit planul cu 130 la sută, iar tînărul Eremia Constantin cu 100 la sută.

Secția strungărie și-a depășit planul cu 54 la sută iar fruntaș în întrecere a devenit strungarul Dionise Constantin. El și-a depășit planul cu 223 la sută. De data aceasta utemistul Militaru Constantin nu a putut întrece pe iscusitul strungar, avînd o depășire a planului de numai 127 la sută. În această secție mai sînt și alți strungari care și-au depășit planul între 11 și 125 la sută.

Secția mecanic șef (întrețineri) a realizat o depășire de 34 la sută. Ca și celelalte secții, și aceasta are fruntașul ei. Vîrstnicul Vochin Marin a realizat o depășire de 89 la sută. Cu 54 la sută și-au depășit planul muncitorii Tecovici Ion și Miu Ion. Alți opt muncitori au realizat depășiri de norme între 17 și 41 la sută.

De data aceasta cei din secția lăcătușerie n-au reușit să-și depășească planul decît cu 27 la sută.

Cea mai tînără muncitoare din secție este utemista Niculescu Floarea. Ea a obținut cele mai mari realizări. Depășindu-și planul cu 53 la sută, ea a reușit să o întreacă pe utemista Vîlcu Vasilica una din cele mai bune muncitoare ale secției și să cîștige întrecerea.

Însemnate depășiri de plan au mai obținut și utemiștii Marcoff Gheorghe, Rădulescu Constantin, tînărul Burcea Ion și alții.

Aceste rezultate au contribuit la desfășurarea unei munci și mai intense pentru obținerea primului loc în întrecere pe luna februarie.

Din presa locală

O inițiativă a utemiștilor

Adunarea generală a organizației de bază U.T.M. de la magazinul „Universal" din Pîncota a hotărît ca tinerii să amenajeze micul parc și drumul din fața magazinului.

În primele zile de muncă s-au evidențiat tinerii Ion Neamțu, Ramona Anghel, Ana Kiss și alții.

(Din ziarul „Flacăra Roșie"-Arad)

Prin buna organizare a muncii

Muncitorii și tehnicienii întreprinderii regionale transporturi auto din Cluj și-au realizat planul global pe luna ianuarie în proporție de 104,95 la sută, iar planul la transportul de călători a fost depășit cu 20,38 la sută.

Printre fruntași se află și membrii brigăzilor utemiste conduse de Szilagy Pavel și Veres Dionisie cu depășirea normelor între 200-340 la sută.

(Din ziarul „Făclia"-Cluj)

Pentru preîntîmpinarea inundațiilor

Tinerii săteni din raionul Reșița contribuie la acțiunile de prevenire a inundațiilor. Ei au curățit 8.150 metri șanțuri, au săpat 9.061 metri șanțuri și îndiguiri. S-au evidențiat utemiștii din comuna Goruia care au curățit malurile Carașului, au curățit 60 metri de șanț și au construit un dig de 30 metri lungime. S-au evidențiat utemiștii Radu Victor, Ștefan Mihai și alții.

Asemenea lor au muncit și tinerii țărani din satul Soceni și comunele Valeapai și Romna făcînd însemnate lucrări de prevenire a inundațiilor.

(Din ziarul „Flamura Roșie"–Reșița)

Brigăzi fruntașe de mineri

Numeroase brigăzi de mineri din sectoarele I și II ale minei Lonea, muncesc cu sîrguință devenind fruntașe.

În primele zile ale lunii februarie, brigada utemistă condusă de Butnaru Iordache, din care fac parte tinerii Mardare Vasile, Ciolea Ion, Mlesnita Gavril și alții au extras cu 64 la sută mai mult cărbune.

(Din ziarul „Steagul Roșu"-Petroșani)

Opinia publică internaţională este indignată de atacul fascist de la Berna

MOSCOVA 18 (Agerpres). — Ziarul „Izvestia" din 17 februarie publică sub semnătura lui N. Petrov următorul articol intitulat: „Provocare fascistă de la Berna".

În noaptea spre 15 februarie, în capitala Confederaţiei Elveţiene — Berna, s-a produs o fărădelege fără precedent şi de neconceput în ţările unde se respectă normele elementare ale dreptului internaţional. O bandă de emigranţi romîni fascişti, înarmată cu pistoale, topoare şi cuţite, a pătruns în clădirea Legaţiei Republicii Populare Romîne, a rănit mortal pe un funcţionar al legaţiei, Aurel Şeţu, şi a ocupat clădirea legaţiei.

Normele elementare ale dreptului internaţional impuneau autorităţilor elveţiene să creeze condiţii pentru asigurarea integrităţii legaţiei şi imunităţii funcţionarilor ei. Autorităţile elveţiene ar fi trebuit să aibă grijă să nu admită provocări ale fasciştilor care acţionează în mod evident potrivit instrucţiunilor unor servicii de spionaj străine şi vor să agraveze relaţiile dintre ţări care întreţin relaţii diplomatice normale. După această fărădelege revoltătoare, ele erau obligate să ia măsuri hotărîte pentru a restabili drepturile legale ale legaţiei şi a pedepsi pe provocatori.

După cum arată însă faptele, autorităţile elveţiene nu au luat măsurile cuvenite pentru apărarea personalului şi bunurilor legaţiei romîne şi s-au situat în această chestiune pe o poziţie cel puţin ciudată. Poliţia elveţiană, care avea misiunea să păzească legaţia împotriva oricăror turburări posibile, a dat dovadă de nepăsare în momentul atacului provocatorilor fascişti. După ocuparea clădirii legaţiei de către bandă, autorităţile nu au găsit nimic mai bun de făcut decît să înconjoare localul clădirii cu un cordon de poliţişti şi să contemple liniştite felul în care banditii fascişti operează în clădirea legaţiei romîne.

Potrivit relatărilor unor ziare străine, Consiliul Federal Elveţian s-a întrunit la 15 februarie de trei ori pentru a discuta situaţia creată ca şi cum nu era vorba de un atac banditesc împotriva unei legaţii care impunea luarea de măsuri imediate, ci de un complicat incident diplomatic.

Aceste împrejurări ne sugerează fără să vrem ideea că provocarea de la Berna este doar o verigă în lanţul provocărilor organizate de forţele agresive în diferite ţări din Europa occidentală în conformitate cu planurile lor de activitate subversivă împotriva ţărilor lagărului democrat. Totul dovedeşte că banditii fascişti care au săvîrşit atacul împotriva legaţiei romîne sînt finanţaţi din acel faimos 100.000.000 de dolari pe care Statele Unite ale Americii îi alocă făţiş pentru organizarea activităţii subversive a tot felul de lepădături din lumea interlopă, de trădători de patrie izgoniţi din ţările lagărului democrat. Nu tocmai de aceea autorităţile elveţiene, cunoscînd cine sînt inspiratorii provocării de la Berna, s-au situat pe o poziţie servilă faţă de provocatorii care operează cu impertinenţă pe teritoriul elveţian ?

În nota sa adresată guvernului elveţian, guvernul romîn a cerut să se ia măsuri urgente pentru eliberarea legaţiei, pentru arestarea şi pedepsirea criminalilor. Această cerere a fost sprijinită de toţi acei care sînt pentru respectarea fermă a normelor elementare ale dreptului internaţional, de toţi acei care cer ca părtaşii la această josnică provocare fascistă şi protectorii lor care încearcă să agraveze relaţiile dintre state să nu rămînă nepedepsiţi, ca pe teritoriul Elveţiei să fie create condiţii normale pentru existenţa şi activitatea legaţiilor tuturor ţărilor cu care Elveţia întreţine relaţii diplomatice.

★

BUDAPESTA 18 (Agerpres). — În legătură cu agresiunea săvîrşită împotriva Legaţiei Republicii Populare Romîne în Elveţia, ziarul „Szabad Nep" publică un articol intitulat „Cu unanimă indignare", în care scrie printre altele:

Nu este greu să ne imaginăm chipul de asasini al trădătorilor romîni. Nu este greu de închipuit cum le-a desfigurat faţa ura lor împotriva ţării noi şi libere a poporului romîn, cum li s-a încleştat pumnul la gîndul că nu se vor mai întoarce, la gîndul că comorile acestei ţări bogate nu le vor mai aparţine niciodată. Şi, potrivit psihologiei criminalilor, ei au hotărît: Bucureştiul este departe, în schimb, Berna este aproape. Dacă nu pot să ocupe capitala romînă — să atace cel puţin legaţia romînă. Şi, cu toate că ar prefera să masacreze mii şi mii de romîni, ei au fost însă nevoiţi să se mulţumească cu viaţa lui Aurel Şeţu.

Repetăm: nimic nu trebuie să ne mire. Aceasta este mentalitatea hoţilor alungaţi de la putere. Ei nu fac decît să-şi dea pe faţă intenţiile în ce priveşte soarta pe care ar dori să o rezerve poporului romîn.

Locuitorii Elveţiei au avut prilejul să asiste la o provocare care — îndreptată fără îndoială împotriva unei ţări socialiste — a adus un prejudiciu ruşinos civilizaţiei întregii lumi.

★

PRAGA 18 (Agerpres). — Ziarele cehoslovace au publicat la 17 februarie notele pe care guvernul Republicii Populare Romîne le-a adresat guvernului elveţian în legătură cu atacul criminal al unor elemente fasciste împotriva Legaţiei romîne din Berna şi atitudinea ciudată a guvernului elveţian în această chestiune.

„Obrana Lidu" scrie: Acest caz merită o atenţie deosebită şi nu putem scăpa din vedere nici dedesubturile sale speciale. Autorităţile elveţiene acordă „drept de azil" diferitor elemente declasate care au fugit din statele democrate pentru a scăpa de justiţie şi în numeroase cazuri şi unor elemente care sînt urmărite în baza codului penal pentru crime comise în aceste state. Aceste elemente au posibilitatea să se adune pe teritoriul Elveţiei. Nu sînt rare cazurile cînd paginile presei elveţiene stau la dispoziţia acestor elemente pentru atacuri calomnioase împotriva ţărilor lagărului democrat.

Opinia publică democrată internaţională, scrie „Obrana Lidu" în încheiere, „este indignată de acest act criminal al cărui obiect a fost legaţia romînă din Berna şi se vede obligată să-şi exprime mirarea faţă de atitudinea manifestată de autorităţile elveţiene în această chestiune".

★

VIENA 18 (Agerpres). — Sub titlul „Isprava gangsterească de la Berna", ziarul „Der Abend" relatează amănunte asupra provocării fasciste împotriva Legaţiei R.P.R. din Berna şi scrie că „autorităţile elveţiene i-au lăsat pe gangsteri să-şi continue nestingheriţi activitatea criminală şi au recurs la tratative". Referindu-se printre altele la aceste tratative, ziarul „Oesterreichische Volksstimme" arată că ele „garantau fasciştilor că nu vor fi extrădaţi". În încheierea articolului său ziarul scrie că „banditii sînt membri ai unei organizaţii fasciste de emigranţi care este finanţată de americani".

★

HAGA 18 (Agerpres). — Presa olandeză s-a ocupat pe larg de atacul banditesc săvîrşit împotriva Legaţiei R.P.R. din Berna. În articolul publicat la 17 februarie, ziarul „De Waarheid" scrie că „autorităţile elveţiene nu numai că nu au depus eforturile necesare pentru a împiedica agresiunea şi a aresta pe atacatori, dar încearcă acum să împiedice ca criminalii să-şi capete pedeapsa meritată".

★

STOCKHOLM 18 (Agerpres). — Ziarul „Ny Dag" a publicat la 16 februarie un articol în legătură cu atacul banditesc săvîrşit împotriva legaţiei Republicii Populare Romîne din Berna.

După ce citează o mare parte din nota de protest a guvernului Republicii Populare Romîne adresată guvernului elveţian, ziarul subliniază că unul dintre banditi a declarat poliţiei că a fost înarmat cu un ajutor străin şi trimis ilegal în Elveţia.

Asemenea acţiuni au fost plănuite şi împotriva altor legaţii ale R.P.R. Ziarul „Arbetet Tidningen" din 16 februarie publică un articol cu titlul „Spionii americani în spatele crimei din Berna". În articol se condamnă cu asprime atacul banditesc împotriva Legaţiei Republicii Populare Romîne.

Criza de guvern din Franţa

PARIS 18 (Agerpres). — În după amiaza de 18 februarie, Adunarea Naţională franceză s-a întrunit pentru a asculta expunerea programului şi lista noului guvern propus de Christian Pineau.

În expunerea sa, Pineau a insistat mai ales asupra politicii externe, afirmînd că guvernul său vrînd „să rămînă credincios alianţelor Franţei şi solidarităţii atlantice" şi ţinînd seama de „consecinţele internaţionale" pe care le-ar putea avea poziţia Franţei, „va face tot posibilul pentru a obţine ratificarea definitivă a acordurilor de la Paris în cel mai scurt timp posibil".

În lungul său discurs — care a început printr-un omagiu adus fostului prim ministru Mendès-France — Pineau a subliniat de asemenea că guvernul său „va menţine la maximum prezenţa economică şi culturală franceză în Indochina" şi va căuta să „asigure ordinea" în Africa de nord.

Potrivit agenţiilor de presă, votul de investitură urmează să intervină tîrziu în cursul nopţii

Echipa guvernamentală propusă de Pineau — care după aprecierile agenţiei United Press — este „unul din cei mai viguroşi proamericani" dintre politicienii francezi, cuprinde 11 socialişti, nouă membri ai partidului catolic M.R.P. printre care Robert Schuman — calificat de corespondenţii de presă occidentali drept „părintele unităţii europene", opt radicali socialişti — printre care Yvon Delbos şi Bourges-Manoury, cunoscut sprijinitor al C. D. E., patru membri ai partidului U.D.S.R. şi trei membri ai grupului fost gaullist al „republicanilor sociali".

Declaraţiile agresive ale lui Dulles

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 februarie secretarul de stat al S.U.A. Dulles a rostit un discurs la dineul oferit la New York de „Asociaţia de politică externă".

Dulles şi-a început discursul cu declaraţia că „ţelul larg" al politicii externe a S.U.A. ar „consta în a da posibilitate poporului S.U.A. să se bucure de binefacerile libertăţii în condiţii de pace". „Am vrea cu toţii, a declarat grandilocvent Dulles, ca pacea să fie asigurată pentru totdeauna". Cu toate acestea tot restul discursului său a fost în vădită contradicţie cu această afirmaţie. Dulles a susţinut ca şi pînă acum politica externă „de pe poziţii de forţă". El a insistat din nou asupra ratificării cît mai grabnice a acordurilor de la Paris.

În ciuda faptelor îndeobşte cunoscute Dulles a căutat să prezinte drept „defensive" pactul agresiv de la Manilla (S.E.A.T.O.) şi acordurile militare bilaterale încheiate de guvernul S.U.A. cu ciankaişiştii şi cu Li Sîn Man. Referindu-se la evenimentele din regiunea Taivanului şi a insulelor Penhuledao, Dulles a lăsat să se înţeleagă că aceste insule nu ar fi teritoriu chinez. Din declaraţia lui Dulles se vede că cercurile guvernante ale S.U.A. încearcă să includă absolut ilegal aceste străvechi pămînturi chineze în sistemul militar al S.U.A. din partea de vest a Pacificului.

Denaturînd faptele, Dulles a ajuns pînă acolo încît a numit amestecul grosolan al S.U.A. în treburile interne ale Chinei drept „o contribuţie la cauza păcii". El a ameninţat poporul chinez declarînd că S.U.A. vor „apăra" cu forţele lor armate nu numai insulele Taivan şi Penhuledao ci şi „poziţiile şi teritoriile legate de ele".

Oprindu-se asupra apropiatei conferinţe a ţărilor participante la pactul militar pentru Asia de sud-est creat din iniţiativa S.U.A. Dulles a spus, că la conferinţă vor fi discutate „trei probleme esenţiale": în primul rînd „problema securităţii militare" sub care, după cum se ştie S.U.A. înţeleg crearea sub control american a unor forţe armate unite ale ţărilor participante la acest pact. În al doilea rînd, „securitatea împotriva activităţii subversive", adică, de fapt măsurile împotriva mişcării crescînde de eliberare naţională în ţările Asiei şi în al treilea rînd, probleme economice. Ce a avut în vedere Dulles prin ultima problemă se vede din referirea lui la necesitatea „sporirii investiţiilor de capital particular" în ţările Asiei.

Procesul împotriva Partidului Comunist din Germania

BERLIN 18 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 16 februarie a avut loc la Karlsruhe şedinţa Tribunalului federal constituţional care judecă procesul împotriva Partidului Comunist din Germania. Reprezentantul guvernului de la Bonn, Dix, care a luat cuvîntul la şedinţă, a încercat, cu ajutorul unor citate trunchiate din diferite documente ale partidului comunist să demonstreze în mod dogmatic că „Partidul Comunist prin activitatea sa, caută să transpună în fapt în Germania occidentală tezele marxist-leniniste".

A luat apoi cuvîntul Walter Fisch ca reprezentant al partidului comunist. Tribunalul i-a cerut să se pronunţe numai asupra acelor documente ale Partidului Comunist din Germania care au fost citate în declaraţiile reprezentanţilor guvernului de la Bonn, fără a se referi la alte materiale. Walter Fisch a protestat categoric împotriva acestei cereri a tribunalului. El a subliniat că reprezentanţii guvernului de la Bonn, folosind „citate" trunchiate, prezintă tribunalului o idee denaturată despre marxism-leninism, deşi se ştie că marxism-leninismul ca sistem ştiinţific exclude aplicarea în mod dogmatic a tezelor sale.

O delegaţie comercială romînă a sosit la Belgrad

BELGRAD 18 (Agerpres). — La 16 februarie a sosit la Belgrad o delegaţie comercială romînă în vederea tratativelor pentru încheierea unui acord comercial şi de plăţi între Iugoslavia şi Romînia. Delegaţia este condusă de Valentin Steriopol, locţiitor al ministrului Comerţului exterior al R.P.R. Şeful delegaţiei iugoslave este Nicola Ciobelici, consilier de stat la Institutul federal pentru planificarea economică. La gară, delegaţia a fost întîmpinată de către reprezentanţi ai secretariatului de stat pentru Afacerile Externe şi de către ambasadorul R.P.R. la Belgrad, Nicolae Guină, împreună cu membrii ambasadei.

În legătură cu relaţiile sovieto-japoneze

ŞANHAI 19 (Agerpres). — TASS transmite: Potrivit relatărilor ziarului „Mainiţi", primul ministru al Japoniei, Hatoyama, luînd cuvîntul la 17 februarie la Kioto, a declarat următoarele în legătură cu răspunsul guvernului sovietic care i-a fost transmis la 16 februarie de A. I. Domniţki, şeful reprezentanţei sovietice la Tokio.

Cred că problema locului tratativelor va fi rezolvată pînă la alegerile generale (adică pînă la 27 februarie — N.R.) Consider că persoana potrivită pentru funcţia de şef al delegaţiei japoneze este Arata Sughihara (preşedintele comisiei speciale pentru problemele externe a partidului democrat — N.R.).

Raportul lui Vîlko Cervenkov la conferinţa G.A.C.M.

SOFIA 18 (Agerpres). — A.T.B. transmite: Ziarele bulgare au publicat raportul preşedintelui Consiliului de Miniştri al R.P. Bulgaria, Vîlko Cervenkov, prezentat la 15 februarie la cea de a 4-a conferinţă a gospodăriilor agricole cooperative de muncă (G.A.C.M.) din R. P. Bulgaria.

Raportorul a analizat în amănunţime măsurile Partidului Comunist din Bulgaria şi guvernului R.P. Bulgaria în vederea obţinerii unui avînt al agriculturii, măsuri înfăptuite în ultimul an şi jumătate, precum şi succesele realizate de poporul bulgar în 1954 în domeniul industriei şi agriculturii.

V. Cervenkov a subliniat că în 1955 trebuie să fie mobilizate toate forţele pentru a se îndeplini şi depăşi planul de dezvoltare a agriculturii. Avînd în vedere aceasta, Comitetul Central al Partidului Comunist din Bulgaria a trasat la recenta sa Plenară măsuri în vederea luptei pentru sporirea recoltei la hectar.

V. Cervenkov şi-a consacrat partea finală a raportului problemelor luptei pentru obţinerea de recolte bogate în agricultură. El a spus că este necesar să se întărească în mod consecvent şi perseverent conducerea G.A.C.M. cu cadre calificate.

Scrisoare către redacţie

Asasinii şi devastatorii de la Berna trebuie să-şi primească pedeapsa!

Acum cîteva zile, ca deobicei, într-o pauză, toţi membrii brigăzii ne-am strîns pentru a citi ziarul. Privirea ne-a fost atrasă de Nota guvernului romîn adresată guvernului elveţian în legătură cu atacul banditesc săvîrşit asupra Legaţiei R.P.R. de la Berna. Este greu să redau în cuvinte indignarea de care am fost cuprins aflînd de agresiunea fascistă săvîrşită de elementele criminale în solda spionajului american.

Cele ce s-au întîmplat la Berna sînt o dovadă a furiei de care sînt cuprinşi imperialiştii şi slugile lor în faţa succeselor pe care ţara noastră le obţine pe drumul făuririi unei vieţi noi. Banditii fascişti au atacat şi devastat legaţia romînă de la Berna şi au asasinat pe tovarăşul Şeţu Aurel, fiu credincios al clasei noastre muncitoare. Fărădelegile la care s-au dedat aceşti fascişti dovedesc apucăturile lor tipic gangstereşti, aşa cum numai la şcoala Gestapo-ului şi F.B.I.-ului se puteau învăţa.

Provocarea de la Berna nu slujeşte decît scopurilor celor care vor ca relaţiile dintre state să fie înveninate, care sînt îngroziţi de orice semn de destindere internaţională. Noi ştim că pumnul de banditi care au atacat Legaţia R.P.R. n-ar fi îndrăznit să facă aceasta dacă nu s-ar fi aflat sub protecţia imperialiştilor americani şi dacă n-ar fi ştiut că autorităţile elveţiene nu se vor grăbi să ia măsuri împotriva lor. Guvernul elveţian trebuie să ştie că opinia publică din ţara noastră este profund indignată de comportarea autorităţilor elveţiene, comportare în contradicţie cu toate regulile dreptului internaţional. Guvernul elveţian poartă răspunderea pentru faptul că autorităţile sale au stat pasive în faţa atacului banditesc, iar în loc să treacă la arestarea imediată a agresorilor au preferat să-i lase să dispară.

Pentru poporul muncitor din ţara noastră este limpede că atacul gangsteresc de la Berna a fost săvîrşit din ordinul serviciului de spionaj american. Fasciştii care ieri erau în slujba lui Hitler, se găsesc astăzi în slujba S.U.A. şi pentru cîţiva dolari ei sînt gata să se dedea la orice mîrşăvie. Aceşti banditi trebuie însă să ştie că de pedeapsa poporului nu vor scăpa nici chiar dacă se vor ascunde în gaură de şarpe.

Poporul nostru muncitor susţine cu energie cererea guvernului R.P.R., ca autorii banditismului de la Berna să fie arestaţi şi extrădaţi autorităţilor romîneşti, deoarece ei au comis crima pe un teritoriu sub jurisdicţia R.P.R.

Asasinii şi devastatorii trebuie să-şi primească pedeapsa! Aceasta o cere conştiinţa umană şi dreptul internaţional.

În numele brigăzii model nr. 1
de la uzinele Tudor Vladimirescu
din Bucureşti,
STANILOIU DUMITRU

SCURTE ŞTIRI

★ La Moscova îşi continuă lucrările conferinţa unională a lucrătorilor din edituri şi industria poligrafică.

La şedinţa din 17 februarie, V. M. Molotov, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., primit cu vii aplauze de delegaţi şi invitaţi, a rostit o amplă cuvîntare.

★ La Moscova a fost dat publicităţii Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea cu Ordinul Lenin a lui S. K. Timoşenko, mareşal al Uniunii Sovietice.

★ La Budapesta şi-a încheiat lucrările conferinţa asociaţiilor de arhitectură din ţările de democraţie populară.

★ Ziarele „Suluh Indonesia" şi „Berita Indonesia" anunţă că în ultimul timp au fost arestate în Indonezia numeroase persoane pentru port ilegal de armă. Multe dintre ele fac parte din partidul „Masumi". Printre persoanele arestate sînt numeroşi ciankaişişti.

★ După cum se anunţă din Saigon, anul acesta Statele Unite vor cheltui 300 milioane dolari pentru instruirea şi echiparea armatei marionete a Vietnamului de sud care va avea un efectiv de 140.000 soldaţi sub arme şi 150.000 în rezervă.

★ Comisia pentru afacerile externe a Bundestagului vest-german a aprobat la 17 februarie acordul de la Paris cu privire la Saar.

★ După cum anunţă agenţia Reuter, Marea Adunare Naţională turcă, a ratificat la 16 februarie protocolul cu privire la admiterea Germaniei occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de nord.

★ După cum se anunţă din Canbera, Australia a ratificat pactul agresiv al Asiei de sud-est (S.E.A.T.O.).

SPECTACOLE

SÎMBĂTĂ 19 FEBRUARIE 1955

CINEMATOGRAFE: Patria I. C. Frimu, Gh. Doja: Roma orele 11; **Republica, Înfrăţirea între popoare, Tineretului, Volga, 1 Mai**: Dama cu camelii; **Alex. Sahia, Aurel Vlaicu**: Desfăşurarea. ...Şi Ilie face sport; **Maxim Gorki**: Cu cîntecul pe buze, Discuţii asupra modei; **Cultural**: Nunta n-a avut loc; **Alex Popov, Elena Pavel, Gh. Coşbuc**: Comedianţii; **8 Martie**: Fără acoperiş, Umor pe sfori; **Vasile Roaită**: Ernst Thälmann; **Unirea**: Brigada Kotovski; **Constantin David**: Hamlet; **Flacăra**: Mai tare ca noaptea; **Munca**: Copiii partizanului; **Lumina**: Mikluho Maklai; **Victoria**: Furtună pe Nipru; **Arta**: Stele vesele; **Popular, Rahova**: Republica Populară Romînă şi filmul de desen animat „Marinică"; **M. Eminescu, Olga Bancic**: De doi bani speranţă; **Mioriţa**: Misterul lacului din munţi; **Moşilor**: Fetele din piaţa Spaniei; **Donca Simo**: Bănuţul; **Ilie Pintilie**: Ordinul Anna; **8 Mai**: Circul Slavia; **Libertăţii**: Jucătorii de rezervă; **23 August, N. Bălcescu**: Mascarada; La cinematografele: **8 Mai, Arta şi Popular** rulează în complectare jurnalul „Conferinţa de la Moscova a ţărilor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa".

Cronica evenimentelor internaţionale

Provocări sortite eşecului

In acest an între 31 iulie şi 14 august, se va desfăşura la Varşovia tradiţionala întîlnire a tineretului lumii — cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor pentru Pace şi Prietenie.

Marea sărbătoare a tinereţii se transformă de fiecare dată într-o puternică manifestare a voinţei de pace a tineretului, a dorinţei de a trăi în linişte, de a munci şi învăţa pentru fericirea popoarelor, pentru un viitor luminos al omenirii. Cel de al 4-lea Festival care a avut loc la Bucureşti a fost o grandioasă manifestare a voinţei de pace şi colaborare a tinerei generaţii. După zilele din august 1953, tinerii delegaţi au dus în toate colţurile lumii voioşia şi spiritul de prietenie care au caracterizat fiecare convorbire, fiecare cîntec şi joc, fiecare manifestare din timpul Festivalului. A devenit tradiţională expresia „Festivalul continuă", care arată că ideile Festivalului prind rădăcini în mase tot mai largi de tineri. Astfel în diferite regiuni ale lumii au loc festivaluri naţionale sau regionale — etape de trecere în revistă a forţelor tineretului de la un festival la altul. Organizaţiile afiliate la F.M.T.D. şi U.I.S. pregătesc activ noul Festival Mondial al Tineretului de la Varşovia. A luat fiinţă comitetul internaţional de pregătire a celui de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului. A început să apară cunoscutul ziar „Festival" — în şapte limbi, iar tineretul din Varşovia se pregăteşte pentru a primi oaspeţii. Tineretul din diferite ţări a început să pregătească participarea delegaţiilor respective. Programul Festivalului, cu concursurile lui artistice, literare, sportive, întîlniri prieteneşti, ne îndreptăţeşte convingerea că viitorul Festival de la Varşovia va duce la o şi mai largă cunoaştere a tinerilor din lumea întreagă, la întărirea prieteniei lor.

Ideile păcii şi prieteniei nu sînt privite însă de cercurile reacţionare din ţările capitaliste cu ochi buni. Dimpotrivă. Mergînd pe calea politicii de înveninare a atmosferei internaţionale, pe calea realizării planurilor de învrăjbire a popoarelor lumii, guvernele ţărilor capitaliste duc o campanie revoltătoare de persecuţii împotriva tinerilor care se pregătesc pentru a participa la Festivalul de la Varşovia.

De curînd, tineretul din întreaga lume a aflat cu indignare de două acţiuni duşmănoase ale unor guverne capitaliste.

Este vorba, în primul rînd, de poziţia ostilă a guvernului federal al Braziliei faţă de Festivalul tineretului din ţările Americii Latine, care trebuia să se desfăşoare între 6 şi 13 februarie în oraşul brazilian Sao Paulo. După cum se ştie tineretul din această parte a lumii a primit cu entuziasm vestea organizării Festivalului.

Din comisia de organizare a Festivalului au făcut parte senatori şi deputaţi ai Congresului Braziliei. Împreună cu ei şi-au pus semnătura pe apelul către tineretul Americii Latine generalul Porfirio de Paz, prefectul din Sao Paulo, poetul Guillermes de Almedya, precum şi cunoscutul om de ştiinţă brazilian José de Castro, rectorul universităţii din Sao Paulo. Aceşti oameni cu activitate remarcabilă pe tărîm obştesc au chemat tineretul sud-american la întărirea prieteniei, la lărgirea colaborării şi înţelegerii reciproce între tineretul ţărilor din America Latină.

Tineretul sud-american a răspuns cu mult entuziasm acestui apel. Tinerii din Chile, Uruguay, Bolivia, Argentina şi alte ţări s-au pregătit cu multă bucurie pentru întîlnirea din februarie. Ei şi-au anunţat participarea cu ansambluri artistice, echipe sportive, expoziţii, filme ş.a. La Sao Paulo începuseră să sosească delegaţii tineretului din America Latină.

La 4 februarie însă, cu 2 zile înainte de începerea festivalului, guvernul brazilian a făcut cunoscut în mod oficial că interzice desfăşurarea festivalului pe teritoriul Braziliei, întrucît el... primejduieşte securitatea de stat a Braziliei (!) Declaraţia oficială arată şi motivul hotărîrii luate: festivalul a fost socotit ca o „manifestare comunistă". Un asemenea guvern care păzeşte securitatea Braziliei de „ameninţarea" cîntecului şi dansului nu este însă unicul. S-a găsit, de astădată în altă parte a lumii, încă un guvern care chipurile e serios îngrijorat de situaţia securităţii statului său. Este vorba de guvernul de la Bonn. El a întreprins o acţiune samavolnică, revoltătoare: membrii Prezidiului Comitetului din Germania occidentală de pregătire a Festivalului Mondial al Tineretului au fost arestaţi în timpul unei şedinţe. Motivul acestui act: activitatea celor arestaţi e considerată ca „o primejdie pentru securitatea statului". Trebuie arătat că şi în Germania occidentală activitatea Comitetului de pregătire a Festivalului a primit adeziunea unor fruntaşi ai vieţii publice ca scriitorul Thomas Mann, pastorul Martin Niemöller şi alţii.

Măsurile samavolnice ale guvernului brazilian ca şi ale celui vest-german au produs indignare în rîndurile maselor largi de tineri iubitori de pace din întreaga lume. Tinerii cinstiţi de pretutindeni cunosc adevăratele motive ale acţiunilor luate de guvernele amintite împotriva organizării unor manifestări de tineret. Aceste măsuri nu sînt noi. Tineretul vest-german a putut participa la trecutele festivaluri numai după ce a învins reţeaua de poliţişti de la graniţa cu R. D. Germană; mulţi tineri au căzut victime huliganismelor poliţiei lui Adenauer şi au fost internaţi în spital. Tineretului din America Latină i s-au pus de asemenea zeci de piedici pentru a fi împiedicat să participe la Festivalurile mondiale.

In ciuda oricăror acţiuni mîrşave tinerii cinstiţi din întreaga lume, strînşi în jurul Federaţiei Mondiale a Tineretului Democrat, luptă pentru promovarea păcii şi prieteniei între popoare. Diferitele manifestări organizate de F.M.T.D. şi U.I.S. vin în sprijinul acestei nobile lupte. Festivalurile Mondiale, conferinţele tinerilor cu aceeaşi profesiune, schimbul de delegaţi, taberele internaţionale de tineret — toate acestea contribuie la cunoaşterea reciprocă, la întărirea şi lărgirea prieteniei între tinerii de diferite concepţii politice şi credinţe religioase. Faptele arată că din an în an creşte unitatea tineretului în lupta pentru o viaţă mai bună, pentru pace şi înţelegere între popoare.

Cunoaşterea reciprocă, creşterea solidarităţii tineretului lumii în lupta pentru un viitor luminos sînt o contribuţie importantă a tinerei generaţii la lupta comună a popoarelor pentru pace şi destindere internaţională. Şi acest lucru provoacă desigur după cum dovedesc şi faptele furia reacţiunii.

Cu toată împotrivirea cercurilor agresive, masele largi de tineri din lumea întreagă se alătură cu încredere forţelor care apără progresul şi luptă pentru un viitor luminos, paşnic şi fericit.

Cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor de la Varşovia va fi o nouă şi puternică dovadă a unităţii tineretului lumii în lupta sa pentru pace şi prietenie între popoare.

Primejdia unui nou Anschluss

În Austria este creiată o situaţie ale cărei consecinţe primejdioase pot fi uşor pricepute mai ales atunci cînd examinăm faptele în lumina experienţei istorice acumulate. Este vorba de unificarea treptată a zonelor occidentale de ocupaţie din Austria şi transformarea lor într-o bază strategică americană, iar paralel cu aceasta, de pregătirea condiţiilor în vederea unui nou Anschluss *). Politica statelor occidentale, care de altfel are întregul sprijin al guvernului austriac, urmăreşte în ultimă instanţă să lase micul stat austriac pradă poftelor de expansiune ale revanşarzilor de la Bonn.

În vorbe, puterile occidentale pledează pentru unitatea şi independenţa Austriei, pentru încheierea tratatului de stat cu Austria, şi se erijează în postura de prietene ale poporului austriac. Dar ca totdeauna cînd politicienii occidentali vor să apară drept mieluşei blînzi, trebuie să cercetăm bine lucrurile şi să demascăm colţii de lup, ascunşi cu mai multă sau mai puţină dibăcie.

Vom vedea astfel că puterile occidentale încearcă pe toate căile să împiedice reglementarea justă a problemei austriace şi, prin urmare, pun beţe în roate încheierii tratatului de stat. În Austria se petrece un proces care în multe privinţe se aseamănă cu cel petrecut în Germania occidentală în anii 1945—1949. Se ştie că Austria este împărţită — la fel ca şi Germania — în patru zone de ocupaţie. Acordurile internaţionale au stabilit că împărţirea Austriei în aceste patru zone nu afectează cîtuşi de puţin unitatea statului austriac. S.U.A., secondate de Anglia şi Franţa, încearcă însă să provoace scindarea Austriei, deoarece în acest fel speră să realizeze mai lesne transformarea Austriei apusene într-o aşa numită „fortăreaţă alpină" antisovietică. Aplicarea planurilor comandamentului american are drept rezultat transferarea continuă de trupe ale S.U.A. în celelalte zone occidentale. Soldaţii americani au şi apărut în Tirol, care face parte din zona franceză. Crearea unei bizonii sau mai precis lărgirea ilegală a zonei americane contravine înţelegerilor internaţionale în vigoare şi pregăteşte terenul pentru înglobarea Austriei apusene în republica de la Bonn. Or, într-un asemenea caz încheierea tratatului de stat cu Austria devine cu neputinţă.

Opiniei publice din Austria îi este cunoscut faptul că frontierele dintre Austria occidentală şi Germania occidentală aproape că nu mai există în realitate. Trupele de ocupaţie fac manevre în cele două ţări ca şi cînd ar fi vorba de una şi aceeaşi ţară. Cît priveşte pe revanşarzii vestgermani şi pe adepţii lor austriaci, ei se plimbă peste frontiere fără niciun fel de opreliştе. Membri vestgermani şi austriaci ai wehrmachtului hitlerist organizează tot soiul de adunări care desigur nu trebuiesc privite izolat de acţiunile „departamentului lui Blank" (ministrul de război de la Bonn) în Austria. Autorităţile austriace cultivă cu grijă tradiţiile wehrmachtului hitlerist. Dar nu numai atît. Ele pregătesc contingente care la momentul oportun — sau cum s-a exprimat ministrul austriac Graf în „ziua X" — să fie înglobate în rîndurile noului wehrmacht pe care-l moşeşte Adenauer.

În prezent se pregăteşte mobilizarea a 150.000 de austriaci. Listele celor ce urmează a fi recrutaţi sînt întocmite de foşti ofiţeri hitlerişti care lucrează într-o secţie a ministerului de interne al Austriei. Oficial această secţie este prezentată a fi inofensivă şi paşnică. Cheltuielile ei nici nu se găsesc specificate în bugetul statului. Nu-i însă greu să se înţeleagă că fondurile destinate cheltuielilor militare sînt camuflate la alte capitole.

Pregătirile militare (ca de altfel şi penetraţia capitalului vest-german) s-au intensificat după vizita cancelarului Raab în S.U.A. La întoarecerea de peste ocean, Raab, a susţinut cu mai mult zel renaşterea wehrmachtului vest-german şi s-a pronunţat pentru o politică „de pe poziţii de forţă" faţă de U.R.S.S. Dincolo de ridicolul unei asemenea atitudini, trebuie menţionat faptul că guvernanţii austriaci nu mai fac niciun secret din adeziunea lor deplină la politica puterilor occidentale. Iar acestea nu mai fac niciun secret din faptul că leagă planurile de remilitarizare a Austriei occidentale de remilitarizarea Germaniei occidentale şi că în general urmăresc ca Austria să devină un avantpost al blocului nord-atlantic.

Poporul austriac este conştient de primejdia gravă care decurge din politica statelor occidentale. „Opoziţia populară austriacă" a atras atenţia întregului popor că sînt în joc însăşi unitatea şi independenţa Austriei. Atragerea Austriei în planurile agresive nu poate avea alt rezultat decît scindarea ţării. Iar într-un asemenea caz, Austria occidentală ar deveni obiectul unui nou Anschluss.

Nu este greu de înţeles că politica puterilor occidentale în Austria este de natură să împiedice reglementarea problemei austriace. În cuvîntarea pe care a rostit-o în faţa Sovietului Suprem al U.R.S.S., tovarăşul V. M. Molotov a arătat că guvernul sovietic, care în repetate rînduri a demascat politica occidentală în Austria, consideră nejustificată orice nouă amînare a încheierii tratatului de stat cu Austria, tratat care trebuie să restabilească Austria ca ţară independentă, democrată şi iubitoare de pace. Însă guvernul sovietic nu poate nesocoti primejdia pe care o reprezintă pentru Austria planurile de remilitarizare a Germaniei occidentale. Din această cauză U.R.S.S. socoate că:

1. Examinarea şi reglementarea problemei austriace nu poate fi desprinsă de problema germană, necesitate cu atît mai acută cu cît există primejdia unui nou Anschluss. Aceasta implică luarea de către cele patru puteri a unor măsuri în problema germană care să excludă posibilitatea unui nou Anschluss.

2. Austria nu trebuie să adere la nicio coaliţie militară îndreptată împotriva vreuneia din statele participante la războiul antihitlerist şi nici să admită crearea de baze militare străine pe teritoriul ei. Aceste obligaţii trebuiesc respectate şi de marile puteri. Obligaţiile care revin marilor puteri trebuie respectate cu scrupulozitate, deoarece, de pildă, politica actuală a S.U.A. în Austria se exprimă tocmai prin înmulţirea necontenită a bazelor militare americane în zonele occidentale ale Austriei.

3. În cadrul unei conferinţe a celor patru puteri care va examina problema germană trebuie reglementată şi problema austriacă. În cazul ratificării acordurilor de la Paris o asemenea conferinţă devine imposibilă.

Problema austriacă îşi poate găsi soluţionarea. Există însă o singură piedică: politica S.U.A. şi a partenerilor lor minori care agravează primejdia unui nou Anschluss şi iau asemenea măsuri încît se pune în primejdie însăşi unitatea statului austriac. De atitudinea viitoare a acestor state, depinde evoluţia problemei austriace.

NICULIŢA CRIŞAN
EDGARD OBERST

*) *La 11 martie 1938 hitleriştii au ocupat Austria. Două zile mai tîrziu a fost emisă legea privind Anschlussul Austriei, adică anexarea forţată a Austriei la Germania hitleristă.*

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".